

T.C.

GİRESUN ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TEMEL EĞİTİM ANABİLİM DALI

SINIF ÖĞRETMENLİĞİ TEZLİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

**SINIF ÖĞRETMENLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ VE OYUN DERSİNE
YÖNELİK GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ (KARS İLİ ÖRNEĞİ)**

**AN INVESTIGATION INTO THE VIEWS OF PRIMARY SCHOOL
TEACHERS' ON PHYSICAL EDUCATION AND PLAY CLASSES
(A SAMPLE CASE OF KARS PROVINCE)**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

İbrahim UZUN

20152007016

Danışman: Prof. Dr. Ramazan SEVER

Giresun – 2019

T.C.
GİRESUN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEMEL EĞİTİM ANABİLİM DALI
SINIF ÖĞRETMENLİĞİ TEZLİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

**SINIF ÖĞRETMENLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ VE OYUN DERSİNE
YÖNELİK GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ (KARS İLİ ÖRNEĞİ)**

**AN INVESTIGATION INTO THE VIEWS OF PRIMARY SCHOOL
TEACHERS' ON PHYSICAL EDUCATION AND PLAY CLASSES
(A SAMPLE CASE OF KARS PROVINCE)**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

İbrahim UZUN

20152007016

Danışman: Prof. Dr. Ramazan SEVER

Giresun – 2019

JÜRİ ÜYELERİ ONAY SAYFASI

Giresun Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nün 13/06/2019 tarihli toplantısında oluşturulan jüri, Sosyal Bilimler Enstitüsü SINIF EĞİTİMİ Anabilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi İbrahim UZUN'un "Sınıf Öğretmenlerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersine Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi" başlıklı tezini incelemiş olup aday 13/06/2019 tarihinde, saat’ da jüri önünde tez savunmasına alınmıştır.

Aday çalışma, sınav sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Sınav Jürisi	Unvanı, Adı Soyadı	İmzası
Üye (Başkan)	Prof. Dr. Ramazan SEVER	
Üye	Doç. Dr. Ömer YILAR	
Üye	Dr. Öğr. Üyesi Temel TOPAL	

ONAY

...../...../2019

Doç. Dr. Güven ÖZDEM
Enstitü Müdürü

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans tezi olarak sunduğum “İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Coğrafi Kavram Yanılgılarının Giderilmesine Yönelik Bir İnceleme” adlı çalışmamın, tarafımdan bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım kaynakların kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

13/06/2019

İbrahim UZUN

ÖN SÖZ

Bu çalışmada, sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Beden eğitimi, insanın gelişme sürecinin her aşamasında önemli yere sahip olan bir eğitim aracıdır. Oyun ise sonucu düşünülmezsizin herhangi bir amaca erişmekten ziyade daha çok zevk almak için oynanan, pratikte bir sonuç doğurmayan etkinlik olarak tanımlanmaktadır.

Araştırmam boyunca bana rehber olan ve desteklerini esirgemeyen tez danışmanım ve kıymetli hocam Sayın Prof. Dr. Ramazan SEVER'e teşekkürü borç bilirim. Ayrıca araştırmamın analiz kısmında beni yönlendiren Sayın Doç. Dr. Hasan Hüseyin AKSU'ya, araştırmamın bazı aşamalarında fikir alış verişinde bulunduğum Sayın Dr. Öğr. Üyesi Binnur YILDIRIM HACIİBRAHİMOĞLU'na ve Arş. Gör. Ayşe Dilek YEKELER'e teşekkürlerimi sunarım.

Çalışmanın gerçekleşmesini sağlayan ve anketteki yöneltilen sorulara içtenlikle cevap veren 2017-2018 eğitim-öğretim yılında Kars İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı ilkokullarda çalışan meslektaşlarıma teşekkür ederim.

Son olarak, her daim yanımda olan ve araştırmamı tamamlayabilmem için tüm fedakârlığı yapan sevgili eşim Bengü'ye, yüksek lisans yapmamı sağlayan ve bana rehber olan kuzenim Öğr. Gör. Dr. Tarık UZUN'a, tezin düzenlenmesinde emeği geçen ve bana hayat boyunca önder olan abim Öğretmen Selçuk UZUN'a ve bugünlere gelmemde emeği sonsuz olan aileme de sonsuz teşekkür ederim.

ÖZET

SINIF ÖĞRETMENLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ VE OYUN DERSİNE YÖNELİK GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ (KARS İLİ ÖRNEĞİ)

Araştırmada, sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda sınıf öğretmenlerinin, Beden Eğitimi ve Oyun dersinin planlama, uygulama, değerlendirme ve mesleki öz-yeterliklerine ilişkin görüşleri alınmıştır.

Araştırma betimsel tarama modeli şeklinde tasarlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2017-2018 eğitim-öğretim yılında Kars İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı okullarda görev yapan 169 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak “Kişisel Bilgi Formu” ve Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik görüşlerini almak için anket kullanılmıştır. Uygulama sonucu elde edilen veriler istatistik paket programında, cinsiyet ve kıdem yılı değişkenlerine göre analiz edilmiş, ankette bulunan maddelere verilen cevaplara ilişkin tanımlayıcı istatistikler (frekans-yüzde) hesaplanmıştır.

Araştırmanın sonucunda cinsiyet değişkenine göre; planlama, uygulama, değerlendirme ve mesleki öz-yeterlik boyutlarında anlamlı farklılığa rastlanılmazken, genel toplam boyutunda erkek öğretmenler lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Kıdem yılı değişkenine bakıldığında planlama, değerlendirme ve mesleki öz yeterlik boyutlarında herhangi bir farklılığa rastlanmamıştır. Ancak diğer kıdem yıllarına sahip öğretmenlere kıyasla, uygulama ve genel toplam boyutlarında 5 yıl ve daha az kıdem yılıyla 21 yıl ve üzeri kıdem yılına sahip sınıf öğretmenlerin lehine anlamlı bir farklılık saptanmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler incelendiğinde öğretmenlerin Beden Eğitimi ve Oyun dersine eksikliklerinin olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik geliştirilen önerilerden bazıları; dersle ilgili araç-gereç eksikliklerinin giderilmesi, hizmet içi eğitim sayılarının artırılması ve lisans eğitimdeki Oyun ve Fiziki Etkinlikler Öğretimi dersinin içeriğinde güncellemeler yapılmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Sınıf Öğretmenliği, İlkokul, Beden Eğitimi, Oyun

ABSTRACT

AN INVESTIGATION INTO THE VIEWS OF PRIMARY SCHOOL TEACHERS' ON PHYSICAL EDUCATION AND PLAY CLASSES (A SAMPLE CASE OF KARS PROVINCE)

This study is aimed at exploring primary school teachers' views about Play and Physical Education class. To this end, primary school teachers' perspectives on the planning, implementation and evaluation of Play and Physical Education class as well as their professional self-efficacy were analyzed.

This is a descriptive survey model study falling under the quantitative research methodology. Participants of the study consisted of 169 primary school teachers based at schools connected to Kars Provincial Directorate of National Education in 2017-2018 school year. Data were collected through a "Demographic Form" and a 5-point Likert type survey designed to investigate primary school teachers' views about Play and Physical Education class. Participants' responses were analyzed via descriptive statistics (frequency-percentage) with the help of a statistics software, based on the variables of gender and years of seniority. Significance level was set at $p \leq 0,05$ during data analysis and implementation.

According to the findings of the study, no significant difference was found within planning, implementation, evaluation and professional self-efficacy sub-dimensions with regard to gender variable. However, there was a significant difference in favor of male teachers within grand total sub-dimension. With regard to year of seniority variable, no significant difference was found within planning, evaluation and professional self-efficacy sub-dimensions; on the other hand, there was a significant difference between 5-year or less and 21-year or more seniority year teachers in terms of implementation and grand total sub-dimensions. Based on the findings of the study, pedagogical implications regarding Play and Physical Education class could be listed as overcoming the deficiency of class materials, increasing the number of in-service training programs offered and Physical Education class.

Key words: primary school teacher, primary school, physical education, play

İÇİNDEKİLER

Sayfa No

ÖN SÖZ -----	III
ÖZET -----	IV
ABSTRACT -----	V
İÇİNDEKİLER -----	VI
KISALTMALAR DİZİNİ -----	X
TABLolar DİZİNİ -----	XI

I. BÖLÜM

1. GİRİŞ -----	1
1.1. Problem Durumu -----	4
1.2. Alt Problemler -----	4
1.3. Araştırmanın Amacı -----	4
1.4. Araştırmanın Önemi -----	5
1.5. Araştırmanın Sınırlıkları -----	5
1.6. Araştırmanın Sayıtları -----	6
1.7. Gerekli İzinler -----	6

II. BÖLÜM

2. KURAMSAL ÇERÇEVE -----	7
2.1. İlkokul Eğitimi -----	7
2.2. Beden Eğitimi ve Oyun Dersi -----	8
2.2.1. Beden Eğitimi ve Oyun Dersinin Önemi -----	9

2.2.2. Beden Eğitimi Dersi Öğretim Programı	11
2.2.2.1 Beden Eğitimi Dersinin Genel Amaçları	11
2.2.2.2. Beden Eğitimi Dersinin Temel İlkeleri	11
2.2.2.3. İlkokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Oyun Dersiyle İlgili Gelişim Özellikleri	12
2.2.2.4. Öğretim Programının Yapısı	13
2.2.2.5. Programın Çıktıları	14
2.2.2.6. Fiziksel Etkinlik Kartları ve Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı	15
2.2.2.6.1. Fiziksel Etkinlik Kartları	15
2.2.2.6.2. Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı	16
2.2.2.7. Ölçme ve Değerlendirme	16
2.2.3. Beden Eğitimi Dersinde Sınıf Öğretmeni	18
2.2.4. Lisans Programında Okutulan Oyun ve Fiziki Etkinlikler Öğretimi Dersi	19
2.3. Oyun	20
2.3.1. Oyunun Çocuğun Gelişim Alanlarına Etkileri	21
2.3.1.1. Oyunun Fiziksel ve Psiko-Motor Gelişime Etkileri	21
2.3.1.2. Oyunun Duygusal Gelişime Etkileri	23
2.3.1.3. Oyunun Zihinsel Gelişime Etkileri	24
2.3.1.4. Oyunun Sosyal Gelişime Etkileri	25
2.3.1.5. Oyunun Dil Gelişimine Etkileri	26
2.4. Beden Eğitimi ve Oyun Alanıyla İlgili Önceki Çalışmalar	26

III. BÖLÜM

3. YÖNTEM	32
3.1. Araştırmanın Modeli	32
3.2. Veri Toplama Grubu	32
3.3. Veri Toplama Aracı	33
3.4. Veri Toplama Süreci	34
3.5. Verilerin Analizi	34

IV. BÖLÜM

4. BULGULAR VE YORUM	36
4.1. Demografik Özelliklere İlişkin Bulgular	37
4.2. Cinsiyet Değişkenine İlişkin Bulgular	38
4.3. Kıdem Yılı Değişkenine İlişkin Bulgular	40
4.4. Beden Eğitimi ve Oyun Dersinin Planlanmasına İlişkin Bulgular	42
4.5. Beden Eğitimi ve Oyun Dersinin Uygulanmasına İlişkin Bulgular	45
4.6. Beden Eğitimi ve Oyun Dersinin Değerlendirilmesine İlişkin Bulgular	47
4.7. Beden Eğitimi ve Oyun Dersinin Mesleki Öz-yeterliliğine İlişkin Bulgular	49

V. BÖLÜM

5. SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER	51
5.1. Sonuç ve Tartışma	51
5.2. Öneriler	56
6. KAYNAKÇA	57

EKLER

ÖZGEÇMİŞ

KISALTMALAR DİZİNİ

FEK: Fiziksel Etkinlik Kartları

MEB: Milli Eğitim Bakanlığı

OFE: Oyun ve Fiziki Etkinlikler

PUDEM: Planlama, uygulama, değerlendirme ve mesleki öz-yeterlik

TTKB: Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı

YÖK: Yüksek Öğretim Kurulu

TABLOLAR DİZİNİ

Tablo 1: İlkokul Kademesinde Okutulan Dersler ve Haftalık Ders Saatleri -----	8
Tablo 2: Öğrenme alanları ve sınıf düzeylerine göre kazanım dağılımları -----	14
Tablo 3: Araştırmaya katılan öğretmenlerin cinsiyet durumlarına ilişkin frekans ve yüzde dağılımları -----	37
Tablo 4: Araştırmaya katılan öğretmenlerin kıdem yılı durumlarına ilişkin frekans ve yüzde dağılımları -----	37
Tablo 5: Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun Dersine Yönelik Görüşlerinin Cinsiyete Göre Bağımsız t-Testi Bulguları -----	38
Tablo 6: Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun Dersine Yönelik Görüşlerinin Kıdemlerine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi Bulguları -----	40
Tablo 7: Oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik planlama basamağıyla ilgili görüşlerin frekans ve yüzde bulguları -----	42
Tablo 8: Oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik uygulama basamağıyla ilgili görüşlerin frekans ve yüzde bulguları -----	45
Tablo 9: Oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik değerlendirme basamağıyla ilgili görüşlerin frekans ve yüzde bulguları -----	47
Tablo 10: Oyun ve fiziki etkinlikler dersine yönelik mesleki öz-yeterlik basamağıyla ilgili görüşlerin frekans ve yüzde bulguları -----	49

I. BÖLÜM

1. GİRİŞ

Eğitimin tanımlarından birisi de, bireyin kendisini tanıması için yardımcı olan, yaratılışı koruyan, onu gelecek yıllara hazır hale getiren ve sosyal uyum içerisinde yaşamasını sağlayan çalışmaların bütünüdür (Çağlayan, 2002, 1). Kısaca bireyi geliştiren ve yaşatan bir sistemdir. Eğitim, toplumun mihenk taşlarından biridir. Toplumu yücelten ve belirli bir refah seviyesine çıkaran da kuşkusuz eğitimidir.

Öğrenim çağının içinde bulunan her yaşta öğrencinin gelişimlerinin sağlıklı olabilmesi aldıkları eğitimin; yaşlarına uygun, gelişim düzeylerini kapsayan, iyi tasarlanarak hazırlanmış kaliteli bir eğitim süreci olmasına bağlıdır. Eğitim; tüm organizmayla ilgili, zihinsel ve bedensel bir bağlantı olmasından dolayı, zihin ve beden birlikte ele alınır (Güneş, 2004, 1). Bireylerin bedensel, zihinsel, duygusal ve toplumsal yanlarıyla bütünlük içinde yetiştirilmesi, modern eğitimin temel unsurlarındandır. Modern eğitim anlayışına göre eğitimdeki hedeflere ulaşılması, çocuğun sadece zihinsel eğitimi değil bedensel eğitimine de önem verilmesi ile mümkün olacaktır (Aracı, 1998). Günümüz eğitim kurumlarının hedefi zamanın bilimsel, teknolojik ve sosyal yeniliklerine açık olan ve bilişsel, duyuşsal, bedensel ve toplumsal yanlardan gelişim göstermiş bireyler topluma kazandırmaktır (Kazu ve Aslan, 2014, 50).

Öğretim kurumlarında okutulan dersler aracılığıyla öğrencilerde geliştirilmesi istenen, bilişsel davranışlarının yanında, psikomotor gelişim ile duyuşsal davranışlardır (Gündüz, 1998; Akt. Şentürk, Yılmaz, ve Gönener, 2015, 23). Yani eğitimde amaç sadece akademik olarak gelişim değil ayrıca fiziksel gelişimdir. Bu gelişimlerin sağlanmasına da yardımcı olacak ders, şüphesiz ki Beden Eğitimi ve Oyun dersidir.

Oyun; belirlenen hedefe ulaşılması için, fiziksel ve zihinsel yeteneklerle belirlenen yerde ve zamanda, kendine has kurallarla gerçekleştirilen, sosyal uyumu, zeka ve beceriyi geliştirmenin yanında ayrıca eğlendirici tarzı olan bir etkinliktir (Çoban ve Ünveren, 2007).

Oyun çocuğu gözlemleyen kişiye çocuk hakkında bütün yönleriyle ilgili bilgi verir. Çocuk, oyunun içinde gerçek yaşantısını sergiler. Çocuk, içinde olduğu oyun dünyasında kendini egemen kılmaktadır. Bu dünyaya kendi yaşından olanların dışında kimsenin girmesine razı olmaz. Oyun, çocuğun gelişim alanlarını oldukça fazla etkiler. Oyun ayrıca çocuğun gelecek yaşamında topluma ve ahlak kurallarına uyumda oldukça etkili olacaktır. Çocuk oyun sırasında ahlak kurallarını kendisi fark edecek ve etkileşim yoluyla bu kurallar nesilden nesile iletilecektir (Yavuzer, 1996; Akt. Kıldan, 2001, 2). Başka bir tanıtmda; oyun çocuğun yaşama hazırlanmasında doğal ve aktif öğrenme ortamı sağlar ve oyunun içinde olan çocuk bazen istemli bazen istemsiz şekilde öğrenme gerçekleştirir (Tsao 2002; Akt. Ayan ve Memiş, 2012, 144). Yine başka bir ifadede de; oyun çocukların gerçek dünyaya alışmalarını sağlamakla birlikte psikolojik ve fiziksel ihtiyaçların giderilmesinde de katkısı vardır. Çocuklar farklı düzeylerde olan becerilerini de oyuna yansıtır (Tsao 2002; Akt. Ayan ve Memiş, 2012, 144).

Çocukların oyun esnasında kendini daha rahat açıklayabildikleri ve oyun ortamı içinde özgür ve üretken oldukları bilinmektedir. Bu sebeple eğitim ortamında öğrencilerin yaratıcılık becerilerinin geliştirilebilmesi için oyunun eğitim sürecine katılması zorunlu hale gelmektedir (Ayan ve Dündar, 2009, 69).

Oyun eğitim için bir araç olmakla birlikte temel eğitim kademesinin tüm branşlarında ve beden eğitiminde, öğretim yöntemi olmasının yanında öğretim aracı olarak da kullanılmaktadır. Temel eğitim kademesinde öğrenci düşünmeyle değil, yaşayarak öğrenme sağlar. Eğitimde oyun kullanıldığı zaman edinilen bilgi kalıcı olur, eleştirel düşünme ve karar verme becerisi gelişir ayrıca öğrencinin davranışlarını da olumlu doğrultuda etkiler (Aracı, 1998).

Eğitimde kullanılan oyun etkinlikleri; kuvvet, çabukluk, dayanıklılık, esneklik, hareketlilik ve çocuğun fiziksel gelişimi yönünden olumlu etkilere sahiptir. Oyun oynayan çocuk fiziksel yönden de bir kazanç elde edecektir. Ayrıca oyun; çocukta, hafızada tutma, adlandırma, eşleştirme ve sınıflandırma yeteneklerinin gelişimine de katkı sağlamaktadır (Aral, Köksal ve Gürsay, 2000).

Oyun eğitim öğretimde bir araç olarak kullanıldığı zaman, çocuk bu anlarda rahatça hareket etmekle birlikte iç dünyasında olup biteni daha gerçek şekilde yansıtabilir. Bu sebeple oyunun eğitimde kullanılması sonucunda öğrenci öğrenmeyi bellekte daha rahat tuttuğu görülmektedir (Demirci ve Demirci, 2006).

Çocukları oyun dünyasından koparmamak, zor bir süreç olan eğitim-öğretim sürecinin kolaylaşmasını ve eğlenceli hale gelmesini sağlamak için okullarda oyunun önemi gün geçtikçe artmaktadır. Kıldan (2001, 4)'a göre; şehirleşmenin ve buna bağlı olarak da betonlaşmanın hızla artmasıyla çocukların oyun alanları gittikçe azalmakta, toplumdaki şiddet olaylarının da hız kazanmasıyla aileler çocuklarını sokağa gönderme konusunda kararsızlık yaşamaktadır. Böylece evden sokağa çıkamayan, yaşlılarıyla oynayamayan mutsuz bir çocuk tipi ortaya çıkmaktadır. Burada eğitimcilere düşen en büyük görev, çocukların çocukluklarını doyasıya ve mutlu bir şekilde geçirmelerini sağlamaktır. Bu da ancak en doğal ortamı olan, yetişkinlerin giremediği dünyaları oyun ortamında gerçekleştirebilir.

Genel eğitim içerisinde beden eğitimi derslerinin çocuklara “yaşam boyu spor” anlayışını aşılması açısından önemi büyüktür. Beden eğitimi derslerine aktif katılım öğrencilerin fiziksel aktivite düzeylerinde önemli bir rol oynadığı gibi çocukluktan yetişkinliğe kadar olan dönemde de etkisini gösterir (Yenal vd., 1999, 16).

Çağdaş eğitimdeki temel ilke; bireylerin bedensel, duygusal, bilişsel ve toplumsal yönden bütünlük içinde yetiştirilmesidir. Çağdaş anlayışta eğitimdeki amaca ulaşabilmesi için, öğrencinin sadece bilişsel yönden eğitilmesi değil ayrıca bedensel yönden de eğitilmesi gerekmektedir. Eğitimi tamamlayıcısı olan beden eğitimi ayrıca kişiliği de eğitmektedir. Öğrencilerdeki gelişim özelliklerinin dikkate alınması, onların birey ve toplum açısından sağlıklı, mutlu, güzel ahlaklı, dürüst ve iyi bir kişiliğe sahip; yaratıcı, verimli, yaratıcı ve üretken; milli kültür değerlerine sahip çıkan ve demokratik yaşamın gerektirdiği davranışları kazanmış birey olarak yetiştirilebilmeleri için beden eğitimi dersi bir araç olacaktır (Ceylan, 2015, 1). Bu nedenle beden eğitimi, eğitimin genelinde önemli

bir parça olmakla birlikte, çocuğun okul yaşantısı içindeki oyun ve serbest hareket hakkını da korur. Çocuğun bedensel ve zihinsel eğitiminin sağlanması sportif etkinliklerden keyif almasını sağlar. Beden eğitimi dersinde her öğrenci yetenek açısından geliştirilmesi ve dengesiz gelişimine de engel olması hakkına sahiptir (Özşaker ve Orhun, 2005).

Ülkemizde okulların türü ve kademesi fark etmeksizin eğitim içinde bulunan her öğrencinin beden eğitimi aracılığı ile eğitilmeleri eğitim anlayışımızın temel prensibini oluşturmaktadır (Açıkada, 1992, 4).

1.1.Problem Durumu

Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik; planlama, uygulama, değerlendirme ve mesleki öz-yeterlik (PUDEM) boyutlarında görüşleri nelerdir?

1.2.Alt Problem

- Sınıf öğretmenlerinin PUDEM boyutlarına ilişkin görüşleri arasında cinsiyetlerine göre anlamlı farklılık var mıdır?
- Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik; PUDEM boyutlarına ilişkin görüşleri arasında kıdem yıllarına göre anlamlı farklılık var mıdır?
- Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersinin planlama boyutuna ilişkin görüşleri nelerdir?
- Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersinin uygulama boyutuna ilişkin görüşleri nelerdir?
- Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersinin değerlendirme boyutuna ilişkin görüşleri nelerdir?
- Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersinin mesleki öz-yeterlik boyutuna ilişkin görüşleri nelerdir?

1.3.Araştırmanın Amacı

Araştırmanın temel amacı, sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine ilişkin görüşlerinin incelenmesidir. Bu minvalde sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun Dersi PUDEM boyutlarına ilişkin görüşlerinin kıdem yılı

ile cinsiyete göre farklılık gösterip göstermediği ve dersin hangi basamağında eksikliklerinin olduğu belirlenmeye çalışılacaktır.

1.4.Araştırmanın Önemi

Çocuk dünyaya geldiği andan itibaren bedensel ve ruhsal gelişim yönünden belirli bir hıza sahiptir. Çocuğun sahip olduğu bu gelişim süreci kendin kendine süregelen bir süreç değildir. Çocuk hareket ederek ve enerji harcayarak büyür. Bu hareketin adı da oyundur. Oyun, çocuk için neşe veren bir aktivitedir. Çocuk eğlenirken enerjisini de oyun sayesinde atar (Güneş, 2004, 47). Oyun hakkı elinden alınan çocuk doğal olarak agresifleşir ve enerjisini farklı yollarla atmaya çalışır.

Günümüzde çocuklarının bireysel olarak psiko-motor becerilerini geliştirmek için elinde daha az fırsat bulunmaktadır. Televizyon, bilgisayar oyunları, internet ve dışarının oyun için güvensiz olması gibi nedenlerin hepsi bir araya gelince daha az fiziksel etkinliğe katılmaktadırlar. Asıl gerçek, oyun oynama sürelerinin kısılmasından dolayı okullardaki beden eğitimi derslerinin öneminin giderek artmasıdır (Ağbuğa ve Aslan, 2010, 6).

Beden Eğitimi ve Oyun alanında yapılan önceki çalışmalar incelendiğinde sınıf öğretmenlerinin, Beden Eğitimi ve Oyun dersiyle ilgili; derse yönelik bilgi birikimleri, derse ait materyalleri kullanmaları ve araç gereç bulmaları açısından eksiklikleri göze çarpmaktadır.

Bu doğrultuda çocuklar için vazgeçilmez eğlence aracı olarak kullanılan oyunun, eğitim-öğretimde ne denli önemli olduğunun vurgulanması, sınıf öğretmenlerinin dersin hangi aşamasında eksikliklerinin olduğunun açığa çıkarılması gerekmektedir. Bu hususta, bundan sonra Beden Eğitimi ve Oyun alanıyla ilgili araştırma yapacaklara ve alanın uzmanları ile Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) yetkililerine fikir vermesi açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

1.5.Araştırmanın Sınırlılıkları

Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine ilişkin görüşlerinin incelenmesi amacıyla yapılan bu araştırma;

1. Araştırmacı tarafından hazırlanan “Beden Eğitimi ve Oyun Dersine Yönelik Öğretmen Görüşü Anket Formu” adlı ölçme aracı ile,
2. 2017-2018 eğitim-öğretim yılı ile,
3. Kars ili ve ilçelerinde görev yapan 169 sınıf öğretmeni ile sınırlandırılmıştır.

1.6.Araştırmanın Sayıtları

Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik görüşlerinin incelenmesi hedefine ulaşmak için yapılan bu çalışmada; çalışma grubunun sorulara tüm samimiyet ve içtenlikle cevap verdikleri varsayılmıştır.

1.7.Gerekli İzinler

Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik görüşlerinin incelenmesi amacıyla yapılan araştırmada Kars İl Milli Eğitim Müdürlüğü (MEM)’nden uygulama için gerekli izinler alınarak eklere eklenmiştir (EK-2).

II. BÖLÜM

2. KURAMSAL ÇERÇEVE

Çalışmanın bu bölümünde konuyla ilgili yapılan literatür araştırmasına bağlı olarak ilkokul eğitimi, Beden Eğitimi ve Oyun kavramları açıklanmaktadır.

2.1.İlkokul Eğitimi

İlkokul, mecburi öğrenim çağının içinde bulunan öğrencilerin alındığı, 1. sınıftan başlayarak 4. sınıfa kadar eğitim-öğretim faaliyetlerinin yürütüldüğü kademedir. İlkokul, çocuğun hayata hazırlanmasını sağlayan ilk eğitim-öğretim faaliyetidir. Çocuğu hayata hazırlayan eğitim-öğretimin bu basamağında şüphesiz ki öğretmenin yanında ailenin de destekleri çok önemlidir. Gökgöz (2014, 10) yaptığı çalışmada, çocuğun hayata atıldığı önemi çok fazla olan ilkokul basamağında, okula hazır hale gelmesinin ve okula alışmasının en büyük destekçisinin aile olacağını vurgulamıştır.

MEB, 11 Mart 2012’de Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından kabul edilen ve 11 Nisan 2012’de Resmi Gazete’de yayımlanan 6287 No’lu kanun ile 2012-2013 eğitim öğretim yılından başlamak üzere yeni bir eğitim sistemi uygulamasına geçmiştir. Bu sistemde ilkokul 4 yıl, ortaokul 4 yıl ve lise 4 yıl olmak üzere 12 yıllık eğitim öğretim süresi belirlenmiştir.

Ayrıca 2012-2013 eğitim öğretim yılında ilkokula başlama yaşı 72 aydan 60 aya çekilmiştir. Ancak bu düzenlemede çocukların zihinsel ve fiziksel gelişim düzeylerinin ilkokula başlama düzeylerinin altında olduğu fark edilmiştir. 2013-2014 eğitim öğretim yılından sonra tekrardan yeni bir düzenlemeye gidilmiştir. Bu düzenlemeye göre; 60-66 aylık arası çocukların ilkokula başlaması velinin isteğine bırakılmıştır. Öğrenciler, okula verilecek dilekçe ile eğitim-öğretime başlatılabilir. 67 ayı aşan çocuklar MEB’in e-okul sistemine kendiliğinden kaydedilmektedir. 67-69 aylık arsında bulunan öğrencilerin kayıtlarını veliler istemeleri halinde dilekçe ile sildirebilirler. 70-72 aylık arası çocukların kayıtları ise yalnızca doktor raporuyla sildirilebilmektedir. 72 aydan büyük çocuklar okula başlamak zorundadırlar.

İlkokul kademesinde okutulan derslere sınıf öğretmenleri girmektedir. Ancak bünyesinde yabancı dil ile din kültürü ve ahlak bilgisi branşlarında öğretmen bulunduran okullarda bu derslere branş öğretmenleri de girmektedir.

İlkokul'da öğrenciler günlük 6, haftalık 30 ders saati eğitim-öğretim görmektedir. Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı tarafından hazırlanan programdan hareketle ilkokul kademesinde 1, 2, 3 ve 4. Sınıflarda okutulan dersler ve haftalık ders saatleri tablo 1'de gösterilmiştir (TTKB, 2018, 1).

Tablo 1. İlkokul Kademesinde Okutulan Dersler ve Haftalık Ders Saatleri

Okutulan Dersler	1.Sınıf	2.Sınıf	3.Sınıf	4.Sınıf
Türkçe	10	10	8	8
Matematik	5	5	5	5
Hayat Bilgisi	4	4	3	
Sosyal Bilgiler				3
Fen Bilimleri			3	3
Yabancı Dil		2	2	2
Görsel Sanatlar	1	1	1	1
Müzik	1	1	1	1
Beden Eğitimi ve Oyun	5	5	5	2
Serbest Etkinlikler	4	2	2	
Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi				2
Trafik Güvenliği				1
İnsan Hakları, Yurttaşlık ve Demokrasi				2
Toplam Ders Saati	30	30	30	30

Tablo 1 incelendiğinde Beden Eğitimi ve Oyun dersi haftalık ders saatinin, 1, 2 ve 3. sınıflarda matematik ders saatiyle aynı olduğu görülmektedir. Bu durum Beden Eğitimi ve Oyun dersinin ne denli önemli olduğunu vurgular niteliktedir.

2.2.Beden Eğitimi ve Oyun Dersi

Beden eğitimi, insanın gelişme sürecinin her aşamasında önemli yere sahip olan bir eğitim aracıdır (Topkaya, 2004; 1). Bir diğer ifadeyle; Beden Eğitimi; oyun, jimnastik ve spor gibi eğitici bütün bedensel aktiviteleri kapsayan genel bir kavram olup, “bedensel aktiviteler bünyesinde ve bedensel aktiviteler

sayesindeki eğitim” şeklinde tanımlanabilir (Larson, 1970; Akt. Öncü ve Güven, 2011, 185).

Beden eğitimi, çocuğun oyun haklarını ve serbest hareketlerini okul hayatı içinde kullanmasını sağlar. Öğrencilerin fiziksel ve ruhsal eğitimini sağlar ve sportif etkinliklerini zevkli hale getirir. Her öğrenci, beden eğitimi dersi aracılığıyla kabiliyetlerini ilerletme imkânına sahiptir (Güneş, 2004, 2).

MEB tarafından ilkokula başlama yaşı ile ilgili yapılan düzenlemelerin ardından, şüphesiz ki ilkokulda oyunun önemi oldukça artmıştır. Bu sebeple; 2012-2013 eğitim öğretim yılından önceki yıllarda 1, 2, 3, 4 ve 5. sınıflarda haftalık 2 ders saati olarak okutulan Beden Eğitimi dersinin adında ve ders saatinde değişikliklere gidilmiştir. Beden Eğitimi dersinin adı “Oyun ve Fiziki Etkinlikler (OFE) Dersi” olmuştur. 1, 2 ve 3. sınıflarda 5; 4. sınıflarda 2 ders saati olarak okutulmuştur. 2018-2019 eğitim öğretim yılından itibaren de ders saatleri ve içeriği aynı olup tekrar isim değişikliğine gidilerek dersin adı “Beden Eğitimi ve Oyun” olarak değiştirilmiştir.

2.2.1. Beden Eğitimi ve Oyun Dersinin Önemi

Eğitim-öğretimin temeli olan ilköğretim kurumlarının bu kademedeki okuyan çocuklar açısından dikkat çekici ve çocukların içinde bulunmaktan keyif duyacağı ortamlar yaratabilmek önemlidir. Bunun için özellikle ilkokul kademesindeki öğretim programlarında oyunla, müzik aracılığıyla, resimle, dansla, hareket ederek ve sürekli araştırma yaparak, yeni şeyler bularak öğrenmelerine yardımcı olacak ve öğrencinin öz ilerlemesini baz alacak ölçme ve değerlendirme tekniklerine yer verilmelidir. Bilgi teknolojileri, resim, müzik, yaratıcı drama, beden eğitimi ve yaratıcı dans gibi dersler; hem ilgili hem de diğer derslerde öğretme-öğrenme vasıtası olarak eğitim programlarında hak ettiği yeri almalıdır (Devlet Planlama Teşkilatı, 2001).

Beden eğitimi dersi öğrencilerin yalnızca fiziksel yönden değil zihinsel yönden de gelişimlerine katkı sağlamaktadır.

Ağbuğa ve Aslan (2010, 2)’a göre beden eğitimi dersine ihtiyaç duyulmasının sebebi şunlardır:

- Düzenli olarak fiziksel etkinlik olanağı sağlar.
- Vücuttaki fiziksel uyum artar.
- Yalnızca okul içinde bulunanlarda değil okul dışındaki insanlarda da fiziksel etkinlik merakı uyandırır.
- Kültürel gelişime de yardımcı olur.
- Kişisel gelişimleri olumlu yönde etkiler.
- Stresin azalmasını sağlar.
- İnsanları arasındaki bağın güçlenmesine katkı sağlar.
- İnsanların özgüvenlerini artırır.
- Toplumsal yaşama uyum kolaylaştırır.
- Olaylara farklı açıdan bakma yeteneğini kazandırır.

Okul çağındaki çocuk artık zamanının çoğunu okul içinde arkadaşları ve öğretmenleriyle bir arada geçirmektedir. Çocuk okulda kendini tanıyacak ve yeteneklerinin farkında varacaktır. Bu yeteneğin açığa çıkmasında da öğretmen rehberlik yapacaktır. Çocukların yetenekleri hangi alandaysa o alanda çalışmalı böylece çocuğa başarı duygusunun tattırılmasıyla çocuğun kişilik gelişimine katkıda bulunulacaktır (Çamlıyer, 1991). Bu yüzden ilkökul eğitiminde beden eğitiminin rolü de oldukça fazladır.

Eğitimin tamamlayıcı görevini üstlenen beden eğitimi, ayrıca kişiliği de eğitmektedir. Yani öğrencilerin gelişim özelliklerinin hedef alındığı, onların insan ve toplum karşısında sağlıklı, mutlu, ahlaklı ve dengeli bir kişiliğe sahip olmasına katkısı vardır. Beden eğitiminde kazandırılması hedeflenen bilgi, beceri, tavır ve alışkanlıkların hepsi değerlendirilmelidir (Ocak ve Tortop, 2006).

Zaman ilerledikçe toplumda sorumluluklar üstlenecek çocukların alışkanlıklarının iyi olması, diğer insanlarla ilişkilerinde başarılı olması ve çocuk genç herkesin zararlı alışkanlıkların hangisi olursa olsun hepsinden uzak tutulması açısından beden eğitimi dersinin önemi çok büyüktür (Kul, 2008).

İlkokulda beden eğitimi programının başarıya ulaştığı anda çocuklar, eğitimin diğer kademelerinde gelecek için planlaması yapılan hareket becerilerinin kazanılmasında da sorun yaşamazlar. Ayrıca diğer kademelerin beden eğitimi öğretim programları, ilkökuldaki beden eğitimi dersi programının

tamamı uygulanmış gibi düşünülerek bu programın üzerine kurulmaktadır (Yaylacı, 1998, 95). Çocukların gelecek kademelerde beden eğitimi derslerinde becerilerin kazanılmasında sıkıntı yaşamaması açısından beden eğitimi dersi programının eksiksiz şekilde uygulanması önem arz etmektedir.

Genel bir ifade ile ilkokul seviyesindeki çocukların henüz oyun döneminde oldukları ve oyunla somutlaştırarak öğrendikleri için dersin önemi bir kat daha artmaktadır.

2.2.2. Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı

Bu bölümde 2018 yılında yayınlanan Beden Eğitimi ve Oyun dersi öğretim programına yer verilmiştir.

2.2.2.1. Beden Eğitimi Dersinin Genel Amaçları

Beden eğitimi dersindeki amaç, öğrencilerin oyun ve etkinlikler aracılığıyla yaşamları süresince onların kullanacağı temel hareketler, süregelen ve sağlıklı hayat yetenekleri, kavramları ve stratejileriyle bu kavramların etkilediği yaşam becerilerinin geliştirilmesini sağlayarak öğrencileri sonraki eğitim kademelerine hazırlamaktır (MEB, 2012, 7).

2.2.2.2. Beden Eğitimi ve Oyun Dersinin Temel İlkeleri

MEB (2012, 7)'e göre Beden Eğitimi ve Oyun dersinin öğretim programında yer verilen derse ait temel ilkeler şunlardır:

- Oyunla öğrenmenin temelde olduğu bir derstir.
- Öğrencinin gelişimi bütünlük içinde dikkate alınmaktadır.
- Öğrencilerin aktif kılındığı ve kendi kendilerine öğrenme ortamı olmalıdır.
- Beden Eğitimi ve Oyun dersi genellikle süreç odaklıdır, sarmal yapılık ve esneklik vardır.
- Öğrencinin eğitiminde etkisi bulunan kişilerin deneyimlerinin önemi vardır.
- Öğrenmenin ve öğretmenin gerçekleştiği ortamlarda, bireysel, eşli ve grup çalışmaları denge içinde dağıtılmıştır.
- Üretici, eleştirel ve yansıtıcı düşünme ön plana alınmaktadır.

- Centilmenlik içinde oyun ve mücadele düşüncesi geliştirmektedir.
- Öğretmene özgürlük verilmektedir.
- Öğrenci grubunun tamamının aktif olması önem arz etmektedir.
- Eğlenceli bir öğrenme ortamı sunar.
- Değerlendirme çok yönlü bir şekilde yapılır.
- Süreğen ve sağlıklı hayat alışkanlığının kazanılmasını sağlar.
- Keşif yoluyla öğrenme, öğrencilerin sorunları çözmelerini hedefleyen bir felsefeyle kullanılır.

2.2.2.3.İlkokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Oyun Dersiyle İlgili Gelişim Özellikleri

Güneş (2004, 8)'e göre ilkokul çağındaki çocukların Beden Eğitimi ve Oyun dersiyle ilgili gelişim özellikleri şunlardır;

6-8 Yaş Grubu (1. ve 2. Sınıf)

- Büyüme uzun ve yassı kemiklerde boyuna biçimindedir.
- Vücutta bulunan organlar arasındaki denge henüz oluşmamıştır.
- Büyük ve küçük kaslar arası denge zayıftır.
- Boyun uzamasından dolayı omurgada biçim bozukluğu ortaya çıkma ihtimali vardır.
- Dikkatini uzun süre odaklayamaz.
- Korkusuz ve hareketlidir.
- Bencillik duygusu baskındır ve eleştirilere tahammül edemezler.
- Grup halinde oynamaktan hoşlanırlar.
- Yarışmalara karşı ilgililerdir.
- Çok hareketleri oldukları için çabuk yorulurlar ve sık sık dinlenme isteği duyarlar.
- Çevresi tarafından seilmeyi ve övülmeyi isterler.
- Dengeli beslenmeye ve dinlenmeye ihtiyaçları vardır.

8-10 Yaş Grubu (3. ve 4. Sınıf)

- Vücut koordinasyonu sağlanmaya başlamıştır.
- Küçük kasların gelişim süreci başlamıştır.

- Bir önceki yaş grubunda bulunan boyuna gelişim yavaşlamıştır. Vücut enine büyüme başlamıştır.
- Erkekler kızlara göre daha kuvvetli ve dayanıklıdır.
- Dikkat süreleri artarak 20-25 dakikalara çıkmaktadır.
- Hayal dünyasından çıkarak gerçekçi düşünmeye başlamışlardır.
- Kendini eleştirebilirler.
- Beden ve ruh sağlığı arasında denge vardır.
- Dürüst davranmaya dikkat ederler.
- Yorulduklarının farkında varmazlar.
- Vücutlarının gelişimine ve güzelliklerine önem verirler.
- Yeterli beslenme ve dinlenme gereklidir.
- Oyun ilgi alanlarının merkezinde bulunmaktadır.
- Yeteneklerini sergileme ihtiyacı duyarlar.
- Erkek çocuklar kuvvet ve cesarete dayalı oyunlara, kız çocuklar ise eğlenceli grup oyunlarına ilgi duyarlar.

2.2.2.4.Öğretim Programının Yapısı

MEB (2018, 12)'in yayımladığı Beden Eğitimi ve Oyun dersi öğretim programının yapısı şu şekildedir:

Beden Eğitimi ve Oyun dersi, ilkokul kademesinde öğrenim gören öğrencilere oyun oynama, fiziki aktivitelere katılma ve katılma sürecinde; fiziksel, bilişsel, bireysel, duyuşsal ve sosyal becerilerinin gelişimine katkı sağlamak için yapılan eğitim sürecini kapsar. Bu süreçte dikkate alınması gereken unsurlar; öğrencilerin yaş düzeyleri, ön bilgileri, ilgileri, beklentileri ve yöresel özellikleridir. Dersin planlanması öğrencilerin yaş grupları ve fiziksel özellikleri dikkate alınarak yapılmalıdır.

Beden Eğitimi ve Oyun dersinin öğrenme alanları, öğrencilerin gelişimleri için ihtiyaçlar ve eğitimdeki öncelikleri temel alınarak belirlenmiştir. Bu öğrenme alanları “Hareket Yetkinliği” ve “Aktif ve Sağlıklı Hayat” olmak üzere iki tanedir (Tablo 2). İki öğrenme alanının destekçisi dokuz tane öğrenme

çıktısıdır. Sarmal yapıya sahip sınıf düzeylerine has kazanımlar, program çıktılarından elde edilen bulgularla oluşturulmuştur.

Program yapısında bulunan öğelerden en önemlisi, programın hedeflerine ulaşmasında öğretmen ve öğrencilere rehberlik etmesi istenen Fiziksel Etkinlik Kartları (FEK)'dir. Dersin kazanımlarıyla bağdaştırılan FEK'ler, oyunlaştırılarak kazandırılacak hareket becerilerini ve oyunları görsel içeriklerle sunmaktadır.

Programın amaçlarına ve çıktılarına bakıldığında sınıf düzeyine uygun önceden belirlenen kazanımlar ve sınıf seviyesine uygun öğrenme alanı/alt öğrenme alanı/kazanım sayıları tablo 2'de belirtilmiştir (MEB, 2018, 13).

Tablo 2. Öğrenme alanları ve sınıf düzeylerine göre kazanım dağılımları

Öğrenme Alanı	Alt Öğrenme Alanı	1.Sınıf	2.Sınıf	3.Sınıf	4.Sınıf
1.Hareket Yetkinliği	Hareket becerileri	5	9	8	5
	Hareket kavramları ve ilkeleri	4	3	1	3
	Hareket stratejileri ve tatikleri	2	1	2	2
	Düzenli fiziksel etkinlik	2	2	2	2
2.Aktif ve Sağlıklı Hayat	Fiziksel etkinlik kavramları, ilkeleri ve ilgili hayat becerileri	8	10	13	9
	Kültürel birikimlerimiz ve değerlerimiz	3	3	3	4
Toplam		24	28	29	25

2.2.2.5.Programın Çıktıları

Beden Eğitimi ve Oyun dersini alıp ilkokul kademesinden mezun olan öğrencilerde ulaşılması beklenen program çıktıları şunlardır (MEB, 2012, 12);

1. Temel ve birleştirilmiş hareket yeteneklerini, basit kurallı oyun ve fiziki aktivitelerde etkin ve kendine güvenerek kullanır.
2. Hareket beceri kavramlarını kullanır.
3. Oyun ve hareket yöntemlerini kullanır.
4. Sağlıklı kalabilmek ve sağlıklı yaşayabilmek için oyun ve bedensel aktivitelerini kavramlarını ve prensiplerini açıklar.
5. Sağlıklı kalabilmek ve sağlıklı yaşayabilmek için oyun ve aktivitelere arzulu ve sürekli katılır.

6. Beden Eğitimi ve Oyun dersinde, kültürel mirasımız ve değerlerimizle alakalı aşağıda verilen iki hedefe ulaşılır:
 - A. Kültürümüze ve diğer kültürlerle özgü geleneksel oyunları ve dansları bilir ve yapar.
 - B. Milli bayramlar/belirli gün ve haftalara ait kutlamalara istekli katılır.
7. Beden Eğitimi ve Oyun dersinde kendini keşfetme, sorunlarıyla baş etme, kişisel sorumluluk, özgüven ve zaman kullanımı gibi yeteneklerini geliştirir.
8. Beden Eğitimi ve Oyun dersinde iletişim yeteneklerini, birlikte iş yapma becerisini, eşitlikçi oyun algısını, toplumsal sorumluluğu, önderliği, tabiata duyarlılığını ve farklı özelliklere saygıyı geliştirir.
9. Beden Eğitimi ve Oyun dersindeki tecrübelerini; sorun çözme, amaç koyma, tasarı yapma gibi süreçlerde kullanır.

2.2.2.6.Fiziksel Etkinlik Kartları ve Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı

Beden Eğitimi ve Oyun dersinde öğretmenin kılavuz olarak kullanabileceği materyaller FEK'ler ve Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığıdır. Programın doğru ve etkili bir şekilde yürütülebilmesi için bu iki materyal hakkında öğretmenlerin bilgi sahibi olması oldukça önemlidir.

2.2.2.6.1. Fiziksel Etkinlik Kartları

MEB (2012, 22)'in yayımladığı öğretim programında FEK'lerle ilgili şu bilgilere yer verilmiştir:

“FEK'ler sarı ve mor kart gruplarından oluşmaktadır. Sarı kart grubunda “Öğretmen Kartı”, “Temel Hareket Becerileri ve Kavramları Kartı”, “Birleştirilmiş Hareket Kartları”, “Sağlık Anlayışı Kartları”, “Spor Engel Tanımaz Kartı”, “Hareket Yetkinliği Kartı” ve “Fiziksel Etkinlik ve Beslenme Piramidi Kartı” vardır. Mor kart grubunda ise “Öğretmen Kartı”, “File ve Raket Oyunları”, “Hücum Oyunları”, “Vurma ve Yakalama Oyunları”, “Etkin Katılım”, “Sağlık Anlayışı” ve “Spor Engel Tanımaz” kartları vardır.”

Öğretmen kartları diğer kartların kullanımında kılavuz görevi üstlenmektedir. Yanı sıra, kartlarda, kartın kullanımında hangi hususlara dikkat edilmesi gerektiği belirtilmiştir. Kartların kullanım sırası veya bir sıra takip edilip edilmeyeceğiyle ilgili bilgilendirme, ilgili kazanımda verilmiştir. Kartlar programın temelini oluştururken öğrencilerin bildiği ve yeni öğrendiği oyunlar, rontlar, sözlü-sözsüz danslar, hareket ve etkinlik uygulamaları, kazanımlar ve açıklamalarla desteklenmektedir. Sarı kart grubu öğrencilerin yaş ve gelişimleri dikkate alındığında 1-3. Sınıf seviyelerinde uygulanması daha doğrudurken, 4. sınıfta hem sarı kart grupları hem de mor kart gruplarından uygun olanların belirlenerek uygulanması önerilmektedir. Öğrencilerin ders öncesinde ve uygulanmasında; kartları bilmelerini, kartlara temaslarını ve onları incelemelerini sağlayınız. Kartların kullanışını gerekli görüldüğü anlarda öğrencilerle inceleyiniz. Kartlardaki oyunların oynanmasına ilişkin öğrenci düşüncelerine ve önerilerine de yer veriniz (MEB, 2012, 21).

2.2.2.6.2. Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı

Bu kitapçıkta, öğretim programında bulunan kazanımlara ait oyunların hangilerinin olduğuna ve bu oyunların nasıl oynatılacağına yer verilmiştir. MEB (2012; 21)'e göre, Beden Eğitimi ve Oyun dersinde, öğretmen için yol gösterici görevi üstlenen FEK'lerin yanında “Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı” da hazırlanmıştır. Kitapçıkta, bütün sınıf düzeylerinde bulunan kazanımlara ve öğrencilerin yaş ve gelişim özelliklerine uyumlu yöresel, geleneksel ve yaratıcı oyun örnekleri bulunmaktadır. Öğretmenler ders içindeki etkinlikleri zenginleştirebilmek amacıyla bu kitapçığı kullanabilirler.

2.2.2.7. Ölçme ve Değerlendirme

MEB (2012, 22)'in hazırladığı öğretim programına göre; Beden Eğitimi ve Oyun dersinin ölçme ve değerlendirme aşamasında dikkat edilmesi gerekenler şunlardır:

Beden Eğitimi ve Oyun dersi öğretim programının hedefine ulaşılmasında en önemli süreç ölçme ve değerlendirmedir. Dersin ölçme ve değerlendirme aşamasında, öğrencinin merkeze alınması ve yapılandırmacı yaklaşımın

benimsenmesi gereklidir. Ölçme değerlendirme, öğretim sürecini tamamıyla kapsamalıdır. Beden Eğitimi ve Oyun dersinde ölçme değerlendirme, öğretim sürecinin başlangıcında, süreç boyunca ve sürecin sonunda etkili olarak yürütülmelidir. Bu sebeple, dersin öğretmenleri ölçme ve değerlendirme etkinliklerini bütün derslerde düzenli olarak kullanmalıdır. Beden Eğitimi ve Oyun dersinde ilk olarak dönem başladığında öğrencilerin temel hareket yeteneklerinde, aktif ve sıhhatli hayat alışkanlıklarında ve kişisel, toplumsal, düşünsel yeteneklerindeki vaziyetleri belirlenmelidir. Takip eden süreçte ilerlemeleri ve vardıkları hedefler belirlenerek değerlendirmelidir. Öğrencilerin ön yeterliliklerini, özelliklerinin farklılaştığını, gelişim ve eriştikleri düzeylerin de farklılaşacağı gerçeğinden hareket ederek, süreç içinde ve sonunda erişilen seviyeler de farklılaşacaktır. Bu sebeple değerlendirmede, öğrenciler kendi tabiatı doğrultusunda incelenmeli ve kendi başlama ve gelişme seviyelerine uygun değerlendirilmelidir. Dolayısıyla, bir tek ürün değerlendirme felsefesinden uzak durulmalıdır. Beden Eğitimi ve Oyun dersinde öğrencilerin farklı dallardaki başlama, gelişme ve eriştikleri seviyeleri tespit etmek için öğretmenler ilk olarak yapılandırılmış formlar yoluyla gözlemeli (Bkz. ölçme araçları) ve bu gözlemlerini ara ara tekrar ederek, öğrencilerin gelişme ve eriştikleri seviyeleri tespit etmelidirler. Temel hareketlerle alakalı uygulanacak gözlemlerde ve hazırlanacak gözlem formlarında FEK'lerin "öğrenme anahtarı" kısımları öğretmenlere yol gösterecektir. Ayrıca kartlarda yer alan "değerlendirme ve iyileştirme" kısımları süreç içinde öğrencilerin farklı dallardaki gelişmelerini tespit edebilmek açısından öğretmenlere yol göstericidir.

MEB (2012, 23)'e göre; "*Beden Eğitimi ve Oyun dersinde ölçme ve değerlendirme hedefiyle uygulanması önerilen araç örnekleri ve ait oldukları sınıf ve kazanımları programın bitiminde verilmiştir. Seviye tespit, yetiştirme ve şekillendirme ve düzey belirleme maksadıyla yapılacak değerlendirmelerde; öğretmenler ve öğrenciler kontrol listesi (yeterli/geliştirilmeli) ve dereceleme tipi gözlem formları (çok iyi, iyi, orta ve geliştirilmeli), görünüşü ön planda olan eşleştirme tipi ölçekler, öz ve akran değerlendirme formları, rubrikler, grup değerlendirme formları, yapılandırılmış oyun formları ve kısa cevaplı sorular vb. ölçeklerden faydalanabilirler.*"

2.2.3. Beden Eğitimi Dersinde Sınıf Öğretmeni

Günümüz dünyasında toplumsal ve teknolojik değişimler hızlanmıştır. Bu nedenle öğretmenlerin hem kendini hem de öğrencilerini geliştirebilmeleri için açık fikirli ve esnek olmalıdır. Böylelikle öğretmenler herkesin fikir ve duygular bakımında farklılık göstereceğini bilir. Esnek ve yeni durumlara uyumu kolay olan öğretmen, öğretim etkinliklerini düzenlerken öğrencilerin ihtiyaçlarının farkına varır, programda onların ihtiyaçlarına göre değişikliklere gidebilir (Erden, 2000).

Öğretmenler yapılandırmacı yaklaşım gereği eğitimin merkezine kendilerini değil öğrenciyi koymalıdır. Demirhan (2006)'a göre, çağımızın ilkokul kurumlarında görev yapan öğretmenlerin bilgi verici değil, öğrencileri geliştiren ve uygulamalara dönük olması beklenmektedir. Öğretmenler, bilimsel düşünen, üreten, öğrencilerini tanıyan, iletişimi kuvvetli olan ve Türkçe'yi güzel kullanan, toplumsal değerleri bilen, yenilikçi bir kişiliğe sahip olmalıdırlar. Öğretim sürecinde öğretmenin üstleneceği önemli rolü gereği; programın amaçlarını dikkate almalı, öğretimi planlamalı, öğrenciyi tanıyabilmeli, öğrencilerdeki öğrenme problemlerini belirleyebilmelidir. Ayrıca öğrencinin kolay öğrenimi konusunda destek sağlamalı, pekiştiren bir öğretmen olmalı, motivasyon ve güdü sağlamalı, öğrencilerin yeteneklerini değerlendirebilmeli, zeka türlerine göre öğrenme stillerini belirleyebilmeli ve öğretimi etkili kılacak yöntemleri sağlamak için fazla sayıda becerilere sahip olmalıdır.

Dünyanın çoğu ülkesinde Temel Eğitimde, beden eğitimi derslerine sınıf öğretmenleri girmektedir. Pek çok ülkede, ilkokulda Beden Eğitimi dersleri sınıf öğretmenleri tarafından işlenmektedir. Beden eğitimi ve birçok branşta ders verme görevini yürüten sınıf öğretmenlerinin önemli becerilere sahip olması gerekmektedir. Bu beceriler, konulan amaçlara ulaşılmasında büyük bir sorumluluğu bulunan sınıf öğretmenlerinin, görevlerini etkin bir şekilde ve ustalıkla gerçekleştirmelerinde faydalar sağlayacaktır. Saydam'a göre, etkili bir öğretim için donanımlı öğretmenlere ihtiyaç vardır (Saydam, 2003).

Sınıf öğretmenleri, ilkokullarda verilen beden eğitimi dersleriyle ilgili görüşlerini beyan edip, öğrencilere temelde daha faydalı beden eğitimi dersi işleyebilme hususunda ilgililere faydalı olacaktır (Çiçek, 2008, 23).

2.2.4. Lisans Programında Okutulan Oyun ve Fiziki Etkinlikler Öğretimi Dersi

Beden Eğitimi ve Oyun dersinin eğitim öğretimde önemi bu denli fazla iken dersi yürütecek öğretmenin de bu ders üzerine bilgi birikimi de önem arz etmektedir. Bu yüzden de Sınıf Eğitimi Anabilim Dalında okutulan Oyun ve Fiziki Etkinler Öğretimi dersi içeriğinin, ilkokullarda okutulan Beden Eğitimi ve Oyun dersi öğretim programına ve kazanımlarına uygunluğu da önemlidir. Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK)’nun sınıf öğretmenliği programındaki “Oyun ve Fiziki Etkinlikler Öğretimi” dersinin içeriği şöyledir:

“IV. yarıyılıda okutulan İlkokul Oyun ve Fiziki Etkinlikleri dersi (1-4. Sınıflar) öğretim programıyla ilgili kuramsal yapı (programın yapısı, temel beceriler, programın temel unsurları, sınıflara göre kazanımlar, öğretim yöntemleri, sınıf yönetimi, ölçme ve değerlendirme), ilkokul oyun ve fiziki etkinlikler dersi kazanımlarına ilişkin uygulamalar (ders planı, çalışma planları, ölçme araçları hazırlama ve uygulama), eğitsel ve müzikli oyunlar, modern halk dansları ile ilgili örnekler, oyunun tanımı ve genel özellikleri, oyun öğretimi (YÖK, 2018, 8).”

Topkaya (2013; 6)’ya göre sınıf öğretmenlerinin lisans eğitiminde kazanması gereken, ilkokul programında yer alan “Beden Eğitimi ve Oyun” dersi öğretimine yönelik sınıf öğretmeni yeterlikleri şunlardır;

- Beden Eğitimi ve Oyun dersi öğretim programındaki gelişim ve öğrenme alanlarını, bu alanlarla Beden Eğitimi ve Oyun arasındaki ilişkiyi kavrar. Hareket eğitimi ile ilgili tüm kavramları bilir, hareketleri tanır, sınıf düzeylerine göre düzenlenen kazanımların ne ifade ettiğini anlar ve kazanımlar ile ilgili Beden Eğitimi ve Oyun ilişkisini kurar.

- İlkokulda yer alan Beden Eğitimi ve Oyun dersiyle ilgili öğretim programında yer alan hareket türlerinin tamamını gerçekleştirir. Ya da birçoğunu yaparak gösterir ve/veya bunların gösterilmesini sağlar.
- Sınıf seviyesi kazanımlarına yönelik öğrenme sürecine ilişkin öğretim becerileri sergiler.
- Sınıf seviyesi kazanımlarını oluşturmaya yönelik Beden Eğitimi ve Oyun dersini planlar, yürütür ve değerlendirir.

2.3.Oyun

Oyun, hangi yaşta olursa olsun her insana hitap eden bir eğlence aracıdır. Ancak çocuklarda daha fazla etki bırakan oyun, onlar için hem eğlence hem de öğrenme aracı olarak kullanılabilir.

Çocuk doğduğu andan itibaren oyunla iç içedir. Huizinga (1995)'ya göre, insanlar ilk faaliyetlerinde oyunla etkileşim içindedir. İnsanlar dilleri sayesinde nesneleri adlandırmaktadırlar. Zihin dilin yaratıcısıdır. Çocuk oyun oynayarak, madde ve düşünülen nesne arasında sürekli döngü kurmaktadır.

Öngen (1991, 2)'e göre oyun, sonucu düşünülmezsizin herhangi bir amaca erişmekten ziyade daha çok zevk almak için oynanan, pratikte bir sonuç doğurmayan etkinlik olarak tanımlanmaktadır. Daha dar bir tabirle, önceden belirlenmiş kurallar çerçevesinde yürütülen ve yarışmaya katılanların şansına ve becerisine bağlı olarak sonuca ulaşan etkinliktir.

Oyun, çocuklar için sadece eğlendirme aracı değil ayrıca onların fiziksel, psikolojik ve sosyal gelişimlerini etkilemekte ve oynanan grup içinde karşılıklı hoşgörü ve anlayışın yanında birbirine saygı göstererek yaşama duygularının temellerini atmaktadır. Oyun, çocuğun fiziksel becerilerini geliştirmekle birlikte, keşfetme ve düşünme gibi zihinsel becerilere de katkı sağlamaktadır (Başal, 2010).

Dönmez (1992) araştırmasında oyun için, amacı ve kuralı olan veya olmayan, her durumda çocuğun hoşlanarak katıldığı, gelişim alanlarının temeli olan, yaşamın bir parçası ve çocuklar için en etkileyici öğrenme süreci olarak görüş bildirmiştir.

Oyun sıhhat ve saadetin nazımıdır (Güneş, 2004, 47). Oyun oynayan çocuklar kendini iyi hisseder ve mutlu olurlar. Oyunların öğrencilere katkılarını şu şekilde gösterebiliriz (Engin, Seven ve Turhan, 2004; Er, 2008, 304):

- Öğrencilerin hayal dünyasına katkıda bulunur.
- Dil gelişiminde olumlu etkileri vardır.
- Bireyler arasındaki etkileşime katkı sağlar.
- Öğrencinin kendi vücudunu tanımasını kolaylaştırır.
- Odaklanmayı kolaylaştırır.
- Çocuğun çevresini her yönüyle anlamasını ve incelemesini sağlar.
- Doğru kararlar alma ve muhakeme yeteneğine katkıda bulunur.
- Çocuktaki fazla enerjiyi iyi tarafa yöneltir.
- Kuralları oyun vasıtasıyla daha doğru öğrenir.
- Öğrenme aktivitelerine farklı bakış açıları kazandırır.
- Sınıf içi stabil ortam yerine öğrencinin aktif olduğu etkinliklere yer verilir.
- Ruhsal ve bedensel yönden sağlıklı bireylerin yetiştirilmesinde Beden Eğitimi ve Oyunun önemi giderek artmaktadır.

2.3.1. Oyunun Çocuğun Gelişim Alanlarına Etkileri

Çocuk oyun sayesinde kendini geliştirir, yetişkinleri anlamaya başlar. Çocuk oyun oynarken kendisini bir gruba dahil eder, çevresiyle iletişim kurar, eğlenir ve mutlu hisseder. Bu sayede psikolojik olarak rahatlar. Bunun yanında sosyal beceriler geliştirir. Gerginlik ve kaygıyı üstünden atar. Dilediği gibi düşünür, rahattır. Çocuk herhangi bir baskı olmaksızın kendisi karar verir. Oyun sırasında kendisini rahat bir şekilde ifade edebilir. Oyundaki bu özgür ortam çocuğun ileriki yaşamında kişilik sahibi, empati kurabilen, kırıncı olmadan fikrini sunabilen, toplumu seven, uyum kurabilen, zamanı gelince topluma yön verebilen bir kişi olmasını da sağlar (Şimşek, 2004).

2.3.1.1. Oyunun Fiziksel ve Psiko-Motor Gelişime Etkileri

Çocukların ilköğretime başlamasıyla birlikte vücut yapılarında hızlı bir gelişme ve değişme başlar. Bu gelişme kızlarda yaklaşık dokuz, erkeklerde ise on

bir yaşına kadar hızlı bir şekilde devam eder. Çocuğun bu gelişiminde kilonun ve dışardan gelen bazı etkenlerin etkili olduğu gözlenir (Mengütay, 1991).

Oyun sırasında, özellikle de çocukların birbirleriyle mücadele ettiği oyunlarda, çocuklar sürekli koşma, zıplama, itme, çekme yani vücut özellikleriyle mücadele etmek zorundadırlar. Çocuk kendi fiziksel kabiliyetleri ölçüsünde diğerleriyle yarış içerisindedir. Bu hareketlilik çocuğun öncelikle solunum, sindirim ve dolaşım sistemine olumlu katkıda bulunmakta, aynı zamanda iç salgı bezlerinin de hızlı bir şekilde gelişim göstermesini sağlamaktadır (Hazar, 2000).

Çocuğun oyun oynarken bütün bedeni hareket içinde olur. Oyun anında oluşan kasılma ve gevşemelerle çocuğun büyük ve küçük kasları sürekli çalışma halindedir. Ayrıca çocuğun açık havada oyun oynaması, güneş enerjisinden ve temiz havadan yararlanmasını sağlar. Böylece çocuğun bedensel gelişimi hızlanır. Özellikle hareketli oyunlar kalp atışını, kan dolaşımını ve solunumu normalin üstüne çıkarır. Bu sayede kana bol miktarda oksijen ve besin taşınır. Oyun sırasında vücudun terlemesiyle çocuğun bedenindeki zehirli atıklar da dışarıya gönderilir. Oyun oynayarak enerjisini atan çocuğun uykusu belli bir düzene girer ve iştahı da artar. Oyun esnasında hareketlerin sıralı bir şekilde olması ve tekrarı vücut performansını ve gücünü artırır. Tekrar edilen bu hareketleri ezberleyen kaslar serilik ve çeviklik kazanır (MEB, 2014, 9).

Öğrenciler açık alanda temiz hava ve güneşten faydalanırlar. Solunum, sindirim ve dolaşım sistemleri, özetle bütün fizyolojik faaliyetleri daha orantılı olur. Dengesiz beslenen öğrencilerin iştahlarının açıldığı, uykusuz kalan öğrencilerin uykularının düzene girdiği, boylarının uzayıp kilo aldıkları ve sağlıklı görünüme kavuştukları gözlemlenir (Sevinç, 2009).

Vücutta gereksiz yağın yakılması, kas yapısının gelişmesi, endokrin sisteminin düzenli çalışması; çocukta bedenin aktivite gerekliliklerini karşılayan oyunlarla yerine getirilir. Aktivitesi fazla oyunlar sayesinde çocuklar çevresini tanır. Algılayabilme becerisi de oyunla geliştirilebilir. Çocuklar fiziksel aktivitesi fazla olan oyunlar için gereken fiziksel hareketleri, oyunun içerisinde rahatlıkla yerine getirirler. Bu rahatlık kasları dayanıklı hale getirir ve gelişim hızlarını

artırır. Bu sebeple çocuklara açık havada oyun oynatılmasının çocuklar için mutluluk kaynağı olacağı düşünülür (Akandere, 2004; Akt. Keskin, 2009, 26).

Psikomotor gelişim, vücudun fiziksel olarak büyümesi ve beyin gelişmesiyle birlikte organizmanın istedik hareket etmesidir. Çocuk dünyaya geldiğinde tepki verme, dikkat, esneklik gibi yeteneklere sahiptir. Oyun sayesinde bu psikomotor yeteneklerini sağlıklı bir şekilde geliştirme imkânı bulur. Oyun sayesinde vücudunu tanır ve dengeleme hareketlerini yapabilir, güçlenir; çevik, dinç, dinamik ve esnek olur. Çevresini tanır, görür ve olumlu bağ kurar (Ellialtıoğlu, 2005).

İlkokul çağındaki öğrenciler hareketler vasıtasıyla bedenleri daha sağlıklı kontrol ederler ve bir aktiviteye daha uzun bir süreyle katılım sağlarlar. Bununla birlikte, ilkokul öğrencileri bedensel erişkinliğe uzaktır ve onlar daha fazla harekete ihtiyaç duyarlar. İlkokul öğrencilerinin uzun süreyle oturmaları, onların faaliyetle geçirdikleri zamandan daha fazla yorulmalarına neden olur. İlkokul öğrencilerinin hareketlerindeki olmazsa olmaz bir nokta, onların pasif etkinliklerden çok, işe dahil oldukları etkinliklerle uğraşmaları gerektiğidir. Orta ve son çocukluk döneminde öğrencilerin bedensel gelişmeleri ilk çocukluğa oranla daha bilinçli ve organizedir. Kaba motor beceriler, büyük kas faaliyetlerini barındırır ve bu faaliyetleri erkek öğrenciler çoğunlukla kız öğrencilere oranla daha rahat yerine getirebilirler (Santrock; Akt. Keskin, 2009).

2.3.1.2. Oyunun Duygusal Gelişime Etkisi

Oyun, çocukların ilgi ve yeteneklerinin ortaya çıkmasını sağlayabilir. Çocuğun duygu ve düşüncelerini, isteklerini, beklentilerini rahatça ortaya çıkarır; rekabet etme, öfkelenme, kıskançlık gibi duygularını fark etmesini ve yenmesini sağlar (Navdar, 2017, 41).

Çocuk oyun ile duygusal açıdan kendini güvenli bir ortamda hayal eder ve duygularını bu ortamda özgür bir şekilde dile getirir. Çocuk, doğru-yanlış, haklı-haksız gibi birçok toplumsal ve ahlâki kavramları oyun sayesinde benimser ve öğrenir. Çocuk, oynadığı oyun yoluyla benmerkezcilikten kurtulur. Oyun çocuğun kendine olan güveninin artmasını sağlar. Oyun sayesinde başkalarının duygularını anlamaya çalışır ve empati yeteneği gelişir. Çocuk oyun sayesinde

herhangi bir gruba ait olma ihtiyacını karşılayarak saldırganlık davranışlarını kontrol altına alma, paylaşma, kendi hak ve özgürlüklerini koruma, başkalarının hakkına saygı gösterme, başkalarıyla iletişim kurma becerilerini geliştirir. Ayrıca oyun aracılığıyla kendi cinsel kimliğinin farkına varır ve bunu benimser. Çevresinde bulunan nesneleri ve canlıları koruyarak, onlara zarar vermemeyi öğrenir. Oyun sayesinde etrafındakilerle arkadaşlık kurarak toplumsallaşır (MEB, 2014, 9).

Oyun çocuğun bir duruma karşı ilgisini artırır. Duygularını denetlemesini ve kontrol etmesini sağlar, sorunlarını unutturur veya sorunlarına değişik çözüm yolu bulmasına yardımcı olur. Oyun, çocuğun estetik duygusu geliştirerek, toplumsallaşmasını sağlar. Çocuk oyun aracılığıyla, görgü kurallarını öğrenir, kazanma ve kaybetme duygularını da yaşar. Liderlik duygusunu ve birlikte hareket etmeyi öğrenir (MEB, 2011).

Oyun çocuğun duygularını netleştirir, yeteneklerini ve becerilerini artırır. Oyun çocuklara başkalarına karşı saygı duymayı öğrettiği gibi kendine karşı saygıyı da öğretir. Oyun, çocuğun duyduklarını ve gördüklerini sınavarak denediği, öğrendiklerini pekiştirip yanlış davranışlarını düzelttiği bir ortamdır. Oyunu kazanmayı amaç edinen oyuncular, farklı seçenekleri deneyerek farklı çözüm yolları bulurlar. Bu sayede oyun pasifleri aktifleştirir, korkaklara cesaret verir (MEB, 2007, 15).

2.3.1.3. Oyunun Zihinsel Gelişime Etkisi

Zihinsel (bilişsel) gelişim, kişinin yaşadığı dünyayı anlamasına, algılamasına ve öğrenmesine olanak tanıyan aktif zihinsel faaliyetlerdeki gelişim olarak tanımlanabilir (Senemoğlu, 1997).

Çocukların düşünme becerisinin gelişmesi farklı sorunlarla karşılaşması yoluyla olur. Çocuklar oyun sırasında çeşitli sorunlarla karşı karşıya kalır ve sorunlara çeşitli çözümler üretirler. Çocuklara bilgiyi aktarmanın en rahat yolu budur. Oyun aracılığıyla öğrenilen bilgilerin kalıcılığı daha fazladır (Özdenk, 2007, 16).

Duygunun yansıtılması için en rahat ortamlar; aile, okul, arkadaş grubu ve sosyal aktivitelerdir. Çocuğun oyun döneminde girdiği ortamlarda verdiği tepkiyi beyan edebilmesi sıhhatli bir duygu gelişiminde önemli bir belirtidir. Girdiği ortamlarda çocuk; galibiyet, mağlubiyet, rekabet, birlikte yaşama, kişilik gelişimi, sevgi, saygı vb. duyuşsal gelişmeleri sağlayabilir (Şimşek, 1998, 4).

Çocuk, oyun sayesinde çevresini tanır ve keşfeder. Oyun oynarken çocuğun duyu organları iyi bir şekilde çalışır; mantık yürütme, düşünme ve anlama becerileri gelişir (Özdoğan, 2004).

Oyunun zihinsel gelişimdeki en önemli etkisi, öğrenmeyi sağlamasıdır. Çocuk, oyun ile çeşit çeşit kavramları ve nesneleri tanıyarak bunları nasıl kullanacağını ve görevlerini öğrenir. Oyun oynayan çocuk sürekli olarak zihinsel faaliyet içerisinde olur. Bu da zihinsel gelişimi önemli oranda etkiler. Oyun sırasında çocuk oyunun kurallarını, rakibinin durumunu ve kendi yeteneklerini karşılaştırmaktadır. Bu, birtakım verilere dayanılarak yapılan akıl yürütme ve ileriki hayatta bilimselliğin temelini oluşturmaktadır (MEB, 2007).

2.3.1.4. Oyunun Sosyal Gelişime Etkileri

Oyun, çocuğun sosyalleşmesindeki en önemli araçlardan biridir. Çocuklar oyun sayesinde sosyalleşir ve böylece toplumsal hayata adapte olmaya başlar (Başal, 2007). Çocuk kendi özelliklerine oyun sırasında arkadaşları sayesinde ulaşabilir. Çocuk oyun içerisinde, aile yaşantısı içindeki karakterinden daha gerçekçi özellikler sergilediğini fark edecektir. Kabiliyetlerinin farkına varıp, topluluğa hangi yönde fayda verdiğini görebilir. Bu sayede güçlü ve zayıf yönlerini fark eder, kabullenilme ya da ayrıştırılma gibi sosyal tecrübelerle yüz yüze gelebilir. Oyun sayesinde kazanılacak yetenek seviyesiyle çocuk gerçek sınırlarını tanıyacaktır (Sevinç, 2009).

Çocuklar sosyal rol oyunlarını oynarken sosyal ve bilişsel yeteneklerini geliştirir, küçük çocuklar duyu-motor yeteneklerini (yürüyüş yarışında hızlı olmayı hedefe ulaşmayı) dener; bilişsel gelişimi (hatırda tutma oyunlarında), dikkat toplama, bellek, birleştirme yeteneğini geliştirirken sosyalleşmeyi de öğrenir. Çocuklar oyuna başlamadan önce zamanın bir bölümünü oyunların kurallarını oluşturmakla ya da oluşmuş kuralları tekrarlamakla geçirirler, daha

sonra oyuna başlarlar. Bu aşamada sözel olarak oluşturdukları kurallarla kanunların temelini atmış olurlar (Özdoğan, 2004).

2.3.1.5.Oyunun Dil Gelişimine Etkisi

İletişimin imgelerle aktarıldığı dil, çocuğun yaşam sahnesine çıktığı andan itibaren ilk olarak alıcı, sonradan aktarıcı şekilde gelişmektedir. Çocuk, dilini kullandığında hem karşısındakini anlar hem de kendisini karşı tarafa anlatmaya başlar. Kendi kendine oyun oynayan çocuk, genellikle oyuncağıyla konuşur, dertleşir ve oyuncağına yüklediği anlama göre ifadelerde bulunur. Çocuk oyun sayesinde oyuncak ile iletişime geçer. Sosyal oyunlarda çocuk, dili daha fazla kullanmak zorunda kalır (Koçyiğit vd., 2007, 337).

Çocuk oyun sırasında sesini kullanmayı öğrenir. Vurgu ve doğaçlamaları rahat kavrar. Özellikle de drama şeklindeki oyunlarda uzun cümleler kurması gerektiği için sözcük dağarcığını oldukça geliştirir (Ellialtıoğlu, 2005).

Oyunun çocukların yaşamında büyük bir rolü vardır. Gerçek hayattaki gibi oyun sırasında da çocuk öbür çocuklarla iletişimde bulunmak zorundadır. Çocuk oyunları çocuğun dil gelişiminde oldukça önemlidir. Özellikle sembolik oyunlar, evcilik oyunları ve diğer dramatik oyunlar çocuğun doğru tümceler kurmasını sağlayarak sesleri ve tonlamaları yerinde kullanma yeteneği kazandırır. Oyun aracılığıyla çocuğun sözcük dağarcığı artar, çocuk söyleneni daha hızlı bir şekilde kavrar ve kendini daha iyi ifade eder (MEB, 2009, 8).

2.4.Beden Eğitimi ve Oyun Alanıyla İlgili Önceki Çalışmalar

Beden eğitimi ve sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ve fiziksel etkinlik engellerine yönelik algılarını belirlemeyi amaçlayan bir çalışma yapan Yılmaz (2018), çalışmasının sonucunda; malzeme ve mali yetersizlik olduğunu, derse gerekli önemin verilmediğini tespit etmiştir. Bu sorunlar beden eğitimi ve fiziksel etkinliklerin yapılmasında öğretmenler önünde engel olarak algılanmaktadır.

Navdar (2017), sınıf öğretmenlerinin OFE dersinin öğretim süreciyle ilgili görüşlerini saptamak amacıyla yaptığı çalışmanın sonucunda; OFE dersine ait oyun kitapçığının yetersiz olduğu, yeteri kadar araç gerecin ve oyun sahasının olmadığı, okul idaresinin gerekli desteği göstermediği, uygulamada sadece

bildikleri oyunu oynattıkları, başka ders işledikleri ve öğretmenlerin yeteri kadar hizmet içi eğitim alamadıkları sonucuna ulaşılmıştır.

Ulu (2016), sınıf öğretmenlerinin OFE dersi öğretimi sırasındaki güven düzeylerinin değerlendirildiği çalışmada, ilkokullarda sınıf öğretmenleri OFE dersi işlerken kendilerine duydukları güven seviyeleri düşük düzeyde olduğu sonucunda ulaşılmıştır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin OFE dersini yönetme ve planlama yetenekleri, beden eğitimi öğretmenlerinin yeteneklerinden daha yüksek çıkmıştır. Cinsiyet değişkeninin, hizmet süresinin ve öğretmenlik yapılan sınıf seviyesinin, öğretmenlerin güven seviyelerinin üzerinde bir etkisinin olmadığı görülmüştür. Açık uçlu sorulara yapılan içerik analiziyle ulaşılan sonuçlar; sınıf öğretmenlerinin OFE dersini düzen içerisinde işlemedikleri, okullarda fiziki yetersizliklerin olduğu, materyallerin eksik olduğu ve sınıf mevcutlarının fazla olduğudur. Bunlardan dolayı öğretmenler, ders işleyişinde olumsuz etkilendiklerini belirtmişlerdir.

Alıncak, Ayan ve Abakay (2015), sınıf öğretmenlerinin OFE dersine yönelik değerlendirilmelerinin yapıldığı araştırmanın sonuçları incelendiğinde müfredattaki konuda, içeriğinde ve uygulanmasında uyum sorunlarının olduğu ve yetersiz olduğu ayrıca müfredatın sosyo-ekonomik gerçekliğin dışında olması gibi problemlere rastlanmıştır. Çevrenin ve fiziki koşullarının yetersizliği, derslere giren öğretmenlerin, derse yönelik eğitimlerini yeteri kadar almamış olması gibi sorunlar da dile getirilmiştir.

Ceylan (2015), ilkokul 2. sınıf OFE dersi kazanımlarının gerçekleşme düzeyine yönelik öğretmen görüşlerini almıştır. Ulaşılan sonuçlara bakıldığında; öğretmenler için OFE dersinin önemli olduğu, öğrencilerin gelişim alanlarını olumlu yönde etkilediği, derste notun önemli olmadığı, okul idaresinden araç-gereç takviyesinin gerektiği, dersin öğretmenler aracılığıyla düzenli olarak işlendiği ve öğretim programındaki kazanımların öğrencilerin düzeylerine uygun olduğu görülmüştür. Ayrıca öğretmenlerin cinsiyetleri, çalıştığı ilçeler, hizmet süreleri ve mezun oldukları bölümlere göre anlamlı bir farka rastlanılmamıştır.

Dağdelen ve Kösterelioğlu, (2015) ilkokullardaki OFE dersini öğretmenlerin görüşlerine göre değerlendirmişlerdir. Araştırma sonucunda;

dersin ilkököl programında bulunmasını olumlu bulmuşlardır. Okullara OFE dersinde kullanılması için gönderilen “Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığı” ve FEK’leri kullandıklarını ve dosyaların içerisinde bulunan oyunları oynattıklarını belirtmişlerdir. Ancak dersi gerçekleştirebilmek için yeterli sayıda araç-gereç bulamadıklarını ve fiziki ortamın uygun olmadığını söylemişlerdir. Ayrıca öğretmenler OFE dersinde başka dersleri işlediklerini ifade etmişlerdir.

Şentürk vd. (2015), ilkököl kademesinde görevli sınıf öğretmenlerinin OFE dersine yönelik görüş ve uygulamalarını tespit etmeyi amaçlamışlardır. Çalışmaya göre; sınıf öğretmenlerinin OFE dersinin amaçlarından eğitimin amaçlarına katkısı olduğu ve öğretmenlerin OFE dersini diğer derslerin telafisi olarak kullandığı sonuçların ulaşılmıştır. Ayrıca öğretmenler tarafından dersin kazanımlara yönelik uygulanmadığına, öğretmenlere verilen ders ile ilgili seminerlerin sayılarının az olduğuna ve öğretmenlerin OFE dersiyle ilgili yeteri kadar bilgi ve yeteneğe sahip olmadıklarına ulaşılmıştır. Yine bu çalışmada kadın öğretmenler OFE dersinin uygulanmasında kendilerini erkek öğretmenlerin karşısında eksik bulduklarına, ilkököl kademesinin bütün sınıflarında OFE dersinin branş öğretmenleri tarafından verilmesi gerektiğine, okul idaresi tarafından yeterli seviyede malzeme desteği alınmadığına ulaşılmıştır.

Kazu ve Aslan’ ın (2014) birinci sınıfta görev yapan sınıf öğretmenlerinin OFE dersine yönelik görüşlerin alındığı bu çalışmada açık uçlu soruların da sorulduğu anket kullanılmıştır. Araştırmanın bulgularında sınıf öğretmenleri, dersin kazanımlarını öğrencilerin gelişim düzeylerine uymadığını, dersin kitaplarının öğrencilerin seviyelerine uygun olmadığını, ders anında öğretmenlerin dengeleme hareketlerini kapsayan etkinlikleri yaptıklarını ve ölçme değerlendirme basamağında gözlem formu kullandıklarını, araç gereç açısından sıkıntı yaşadıklarını belirtmişlerdir.

Güven ve Yıldız (2013) yaptıkları araştırmada ilkökullarda Beden Eğitimi ve Oyun dersinin amacına ulaşılmasında sınıf öğretmenlerinin beklentilerinin neler olduğuna ulaşmak istemişlerdir. Sınıf öğretmenleri ilgili ders için, MEB’den spor salonu ve araç gereç yardımı beklentisi içerisindeyler. Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersinin hedefine ulaşabilmek için okul

yönetiminin etkinlik alanlarının aynı ders saatinde birden çok sınıfa verilmemesi gerektiğini ve derslere bu alanların ortaokul öğrencilerine verilmemesi gerektiğini belirtmişlerdir. Sınıf öğretmenleri, dersin hedeflerine ulaşılması için meslektaşlarından; Beden Eğitimi ve Oyun dersi için yeteneklerini artırmalarını ve Beden Eğitimi ve Oyun dersi saatinde yalnızca o dersi işlemeleri istemişlerdir. Öğretmenler, velilerden ise çocukların becerilerine uygun bir spor faaliyetine yönlendirilmesini ve destek olmalarını beklemektedir. Öğrencilerden ise; Beden Eğitimi ve Oyun dersini eğlenceli bir aktivite olarak görmeleri ve dersin bütün aşamalarında iş birliğinde bulunmalarını ve Beden Eğitimi ve Oyun dersinin diğer dersleri etkilemeyeceğini düşünmelerini istemektedirler.

Özkan vd. (2014), yenilenen eğitim sistemiyle birlikte ilkokullarda uygulanmaya konulan OFE dersinde ortaya çıkan sorunların araştırılması amacıyla bir çalışma gerçekleştirmiştir. Sonuçlara bakıldığında; ilkokullardaki OFE dersinin haftalık ders saatinin yeterli olduğu ancak dersi işleyen öğretmenlerin bu derse uygun etkinlikler yapmadığı, öğretmenlerin planları hazırlarken MEB'in programına bakmadan kendi bildikleri oyunlara yöneldiği, OFE ders saatinde başka dersler işlendiği, yeterli araç gereç bulunamadığı ve okul yönetiminden gerekli desteği alamadıkları belirtilmiştir.

Mamak (2012) ilköğretim okullarında beden eğitimi ve spor derslerinin hedeflerine ulaşım seviyesini etkileyen faktörleri tespit etmeyi amaçlamıştır. Araştırma sonucunda; okullardaki spor alanlarının yetersiz olduğuna, beden eğitimi dersinin öneminin yeterince kavratılmadığına, sınıf mevcutlarının fazla olduğuna, araç-gereçlerin yetersiz olduğuna, beden eğitimi ders saatinin yetersiz olduğuna ve öğretmenlerin okul yönetimi tarafından yeterince desteklenmediği sonuçlarına ulaşılmıştır.

Can, Ökmen ve Durukan (2011), yaptıkları çalışmada sınıf öğretmenliği öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi dersine ilişkin görüşlerini incelenmesini amaçlamışlardır. Buna göre çalışmanın sonucunda; araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyetleri açısından anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Dalaman ve Korkmaz (2010) tarafından yapılan araştırmada, ilkokul kademesindeki öğretmenlerin beden eğitimi öğretim programındaki kazanımların gerçekleşme durumunun tespit edilmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya katılan öğretmenler beden eğitimi dersine ilişkin tutum ve uygulama durumları açısından olumlu görüş belirtmişlerdir. Beden eğitimi öğretmenlerinin sınıf öğretmenlerine göre dersi işlemede zorlandıkları görülmüştür. Okula teftiş amaçlı gelen müfettişler, derse önem verilmediği kanısına varmışlardır. Ayrıca derse ait kazanımları öğretmenlerin çoğunluğunun gerçekleştirdiği, bazılarının ise kazanımları gerçekleştirmediği sonucuna ulaşılmıştır.

Tortop ve Ocak (2010) sınıf öğretmenlerinin eğitsel oyun uygulamalarına ilişkin görüşlerinin incelenmesi amacıyla bir çalışma gerçekleştirmişlerdir. Bu çalışmada; sınıf öğretmenlerinin kendilerini eğitsel oyunlar açısından formasyon eğitimlerini yeterli buldukları, erkek öğretmenlerin kadın öğretmenlere göre kendilerini daha yeterli gördükleri ve spor yapmış sınıf öğretmenlerinin kendilerini uygulamalarda daha yeterli hissettikleri sonuçlarına ulaşılmıştır.

Çiçek, (2008) ilköğretim birinci kademedeki işlenen beden eğitimi derslerinin sınıf öğretmenlerince değerlendirilmesi açısından bir çalışma gerçekleştirmiştir. Öğretmenlerin beden eğitimi dersinin uygulanmasında kendilerini yetersiz gördüğü ve beden eğitimi dersine branş öğretmenlerinin girmesi gerektiğini savunmuşlardır. Sınıf öğretmenlerinin görüşlerine bakıldığında; cinsiyet, yaş, lisans türü ve hizmet yılı değişkenlerine göre farklılıklar tespit edilmiştir.

Sınıf öğretmenlerinin beden eğitimi ders programı ve ders uygulamalarına yönelik görüşlerini alabilmek için Arslan ve Altay (2008)'ın yaptığı çalışmanın sonuçları; sınıf öğretmenlerinin, beden eğitimi ders programına yönelik uygulamalarına ilişkin görüşlerinin olumsuz olduğunu göstermektedir. Ayrıca hizmet yıllarına göre anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir.

Sınıf öğretmenlerinin ilkokul kademesinde beden eğitimi ders programlarına ve beden eğitimi dersine ilişkin görüşlerini araştırmak amacıyla çalışma yapan Arslan ve Altay (2008) yaptığı çalışma sonucunda; ilkokul kademesinde öğretmenlerin beden eğitimi dersi öğretim programına ve bu derse

yönelik görüşlerini cinsiyet, kıdem yılı ve mezun oldukları bölümlerine göre incelemiştir. Cinsiyet ve mezun olunan bölüm açısından herhangi bir farklılığa rastlanmamıştır. Kıdem yılına göre anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır. Öğretmenler ilkokul kademesindeki beden eğitimi derslerinin işlenmesinin önem arz ettiğini fakat dersin programına yönelik görüşlerinin olumsuz yönde olduğunu belirtmişlerdir. Öğretmenler yeteri donanımına sahip olduklarında bu dersi başarılı şekilde uygulayabileceklerini ve dersin öğrencilerin akademik başarılarının üzerinde etkisinin bulunduğuna değinmişlerdir.

İlköğretim okullarında görev yapan sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi dersiyle ilgili bilgi tutum ve uygulamalarını saptamak için Ceylan (2006) bir araştırma gerçekleştirmiştir. Araştırmanın sonucunda; sınıf öğretmenlerinin hizmet içi eğitime katılması ve derslere kesinlikle branş öğretmenleri girmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Taşmektepligil vd. (2006) ilköğretim okullarındaki beden eğitimi dersinin hedeflerine ulaşılma düzeyini belirlemeyi amaçlamışlardır. Bu araştırmanın sonuçlarına bakıldığında; beden eğitimi dersinin haftalık ders saatinin yeterli olmadığı, öğretmenlerin planlama yaparken programa göre değil de kendi bildikleri oyunlara yöneldikleri, okullarda yeteri kadar araç gereç bulunmadığıdır.

III.BÖLÜM

3. YÖNTEM

Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik PUDEM ile ilgili görüşlerinin belirlenmesi hedefiyle planlanan araştırmanın yöntem başlığının altında; araştırmanın modeli, çalışma grubu, veri toplama aracı, veri toplama süreci ve verilerin analizi alt başlıklarına yer verilmiştir.

3.1. Araştırmanın Modeli

Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik görüşlerinin incelenmesi amacıyla yapılan bu çalışmada nicel araştırma modellerinden betimsel (tarama) modeli kullanılmıştır. Tarama modelleri, önceden var olmuş veya hala var olan bir durumu olduğu haliyle betimlemeyi amaç edinen araştırmalardır (Karasar, 1999, 77). Betimsel araştırmalar ile bireylerin belirli bir konudaki tutum, görüş, beklenti ve özelliklerinin anketler yardımıyla tespit edilebileceğini belirtmişlerdir (Gülbüz ve Şahin, 2015). Bu doğrultuda araştırmacı olay veya durumlara müdahale etmez (Sönmez ve Alacapınar, 2017, 48). Araştırmada betimsel tarama modelinin kullanılmasının nedeni, araştırılmak istenen sorular ile birlikte var olan bir durumu kendi koşulları içerisinde ele almaktır. Diğer bir ifade ile var olan duruma ilişkin sorulara cevap bulmak amacıyla anket gibi bilgi toplama araçları kullanılarak durumun ele alınması gerekir. Bu nedenle sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik görüşleri anket yardımıyla tespit edilmeye çalışılmıştır. Böylelikle öğretmenlerin görüşleri farklı boyutlarda ele alınarak, araştırma sorularına cevap aranmıştır.

3.2. Veri Toplama Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu, 2017-2018 eğitim-öğretim yılında Kars İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne bağlı merkez ilçe ve ilçelerdeki ilkokullarda görevini yerine getiren rastgele seçilmiş 169 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Çalışma grubunun belirlenmesinde olasılıklı olmayan örnekleme yöntemlerinden uygun (kolayda, kazara) örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntemde araştırmacı, çalışması için ihtiyaç duyduğu büyüklükteki örnekleme ulaşımına kadar en kolay ve ulaşılabilir deneklerden veri toplamaya çalışır (Gülbüz ve Şahin, 2015;

130). Araştırmacının Kars ilinde ikamet etmesi, araştırmacıya zaman ve maliyet bakımından uygun olması nedeni ile bu yöntem seçilerek Kars il merkezi ve ilçesinde görev yapan öğretmenlere ulaşılmaya çalışılmıştır.

3.3. Veri Toplama Aracı

Araştırmanın ölçme aracını belirlemek için, öncelikle araştırmayla ilgili literatür taraması yapılmış ve benzer çalışmalarda ne tür ölçme araçlarının kullanıldığı incelenmiştir. Kadim (2012)'in "Okul Öncesi Öğretmenlerinin Oyun Öğretimine İlişkin Öz-Yeterliklerinin İncelenmesi" tezinde kullanmış olduğu ölçme aracında bulunan maddelerden bazıları okul öncesi kademesinden ilköğretim kademesine ilişkin sorular olarak değiştirilmiştir. Araştırmacı kendi oluşturduğu maddeleri de ölçme aracına ekleyerek 45 maddelik taslak form oluşturmuştur. Oluşturulan taslak form Giresun Üniversitesi'nden Sınıf Eğitimi Anabilim Dalı'nda ve Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü'nde uzman 5 kişiye incelenmiş olup gelen dönütlerin ardından taslak formda ekleme ve çıkarmalar yapılarak 35 maddelik ön uygulama formu oluşturulmuştur.

Oluşturulan 35 maddelik ön uygulama formu "Google Anket" aracılığıyla farklı illerde görev yapan 151 sınıf öğretmenine uygulanmıştır. Uygulamanın güvenirlik analizi yapılmış olup alfa katsayısına bakılmıştır. Yapılan analizde güvenirlik katsayısı $\alpha = .52$ bulunmuştur. Özdamar (1999)'a göre güvenirlik katsayısı ölçüt değerleri şöyledir;

" $0.00 < \alpha < 0.40$ aralığında ise ölçek güvenilir değildir.

$0.41 < \alpha < 0.60$ aralığında ise ölçek düşük düzeyde güvenilir.

$0.61 < \alpha < 0.80$ aralığında ise ölçek orta düzeyde güvenilir.

$0.81 < \alpha < 1.00$ aralığında ise ölçek yüksek düzeyde güvenilir.

(Özdamar, 1999) "

Buna göre, yapılan analizdeki katsayısı düşük düzeyde güvenilir aralığında çıkmış olup güvenirliliği artırmak adına çalışma için daha az önem arz eden 5 madde çıkarılmıştır. Ardından alfa katsayısına tekrar bakılmıştır. Analiz sonucunda ortaya çıkan alfa değeri $\alpha = .70$ 'tir. Bu da orta düzeyde güvenilir aralığına denk gelmektedir.

Yapılan bu analizlerin sonucunda; Beden Eğitimi ve Oyun dersine ilişkin PUDEM olmak üzere dört alt başlıktan oluşan 30 maddelik beşli (kesinlikle katılmıyorum, katılmıyorum, kararsızım, katılıyorum, kesinlikle katılıyorum) likert tipi “Beden Eğitimi ve Oyun Dersine Yönelik Öğretmen Görüş Anket Formu” oluşturulmuştur (Ek: 1). Anketin puanlaması yapılırken her cevaba 1’den 5’e kadar puan verilmiştir (Kesinlikle katılmıyorum:1, katılmıyorum:2, kararsızım:3, katılıyorum:4, kesinlikle katılıyorum:5).

Harmanlanarak oluşturulan bu ölçme aracında; sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine ilişkin görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Anket beş bölümden oluşmaktadır. Anketin I. Bölümünde araştırmaya katılanlara ait demografik özellikler saptanmaya çalışılmıştır. Bu bölümde bulunan başlıklar; cinsiyet, kıdem yılı ve mezun olunan fakültelerdir. Anketin II. bölümünde Beden Eğitimi ve Oyun dersinin planlama basamağına, III. bölümünde uygulama basamağına, IV. bölümünde değerlendirme basamağına, V. bölümde ise mesleki öz-yeterliğe ilişkin görüşler sorulmuştur.

3.4. Veri Toplama Süreci

Sınıf öğretmenlerine uygulanacak anket için Kars İl MEM’den gerekli izinler alınmıştır (Ek: 2). Kars il merkezi ve ilçelerinde bulunan okullara gidilmiş, öğretmenler araştırmanın amacı hakkında bilgilendirilmiş ve anketi cevaplamalarının tamamen gönüllülük esasına dayalı olduğu vurgulanmıştır. Böylece Kars ilinde bulunan 169 sınıf öğretmenine uygulanmıştır.

3.5. Verilerin Analizi

Anketin uygulanması sonucunda elde edilen verilerin sayısal analizini yapmak için bilgisayar tabanlı bir program olan SPSS 20.0 analiz paket programı kullanılmıştır.

İlk bölümde bulunan demografik özelliklere ait değişkinler için frekans ve yüzde dağılımları tablo halinde verilmiştir.

Verilerin normalliğinin incelenmesi için PUDEM ve genel toplam boyutlarındaki maddelerin toplamı alınarak boyutların her biri için basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılmıştır. Analiz sonucunda değerler -1 ve +1 aralığında

çıkılmıştır. Ak (2008)'e göre basıklık ve çarpıklık değerlerinin -1 ve +1 aralığında dağılması verilerin normal dağıldığının göstergesidir.

Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersinin PUDEM boyutlarına ait görüşlerinin cinsiyete ilişkin bulgular için bağımsız T-Testi kullanılmıştır.

Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersinin PUDEM boyutlarına ait görüşlerinin kıdem yılına ilişkin bulgular için tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır.

Tek yönlü varyans analizi ile ortaya çıkan sonuçlarda, gruplar arasındaki anlamlı farklılığın hangi gruplar arasında olduğunun saptanması amacıyla Tukey HSD testi kullanılmıştır.

Ayrıca PUDEM boyutlarına ilişkin görüşler için verdikleri cevaplar frekans ve yüzdeler hesaplanarak ayrı ayrı tablolar halinde verilmeye çalışılmıştır.

IV. BÖLÜM

4. BULGULAR VE YORUM

Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik öz-yeterliklerinin incelenmesi maksadıyla yapılan bu araştırmada, Beden Eğitimi ve Oyun Dersine Yönelik Öğretmen Görüşü Anketi ile elde edilen bulgular şu sıraya göre düzenlenmiştir.

Tablo-3'te araştırmaya katılan öğretmenlerin cinsiyet durumlarına ilişkin frekans ve yüzde dağılımlarına, Tablo-4'te öğretmenlerin kıdem yılı durumlarına ilişkin frekans ve yüzde dağılımlarına, Tablo-5'te öğretmenlerin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik görüşlerindeki cinsiyete göre farklılaşma durumu ile ilgili bulgulara ve Tablo-6'da öğretmenlerin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik görüşlerindeki kıdem yılına göre farklılaşma durumu ile ilgili bulgulara yer verilmiştir. Yine bu çalışmada bulunan; Tablo-7'de öğretmenlerin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik planlama basamağıyla ilgili yöneltilen sorulara verdikleri cevapların frekans dağılımları ve yüzdelik değerlerine, Tablo-8'de öğretmenlerin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik uygulama basamağıyla ilgili yöneltilen sorulara verdikleri cevapların frekans dağılımları ve yüzdelik değerlerine yer verilmiştir. Tablo-9'da ise çalışmaya katılan öğretmenlerin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik değerlendirme basamağıyla ilgili yöneltilen sorulara verdikleri cevapların frekans dağılımları ve yüzdelik değerlerine yer verilmiştir. Son olarak Tablo-10'da da araştırmaya katılan öğretmenlerin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik mesleki öz-yeterlikle ilgili yöneltilen sorulara verdikleri cevapların frekans dağılımları ve yüzdelik değerlerine yer verilmiştir.

4.1.Demografik Özelliklere İlişkin Bulgular

Tablo 3. Araştırmaya katılan öğretmenlerin cinsiyet durumlarına ilişkin frekans ve yüzde dağılımları;

Cinsiyet	Frekans	Yüzde
Kadın	106	62,7
Erkek	63	37,3
Toplam	169	100

Tablo-3 incelendiğinde; araştırmaya katılan öğretmenlerin %62,7'sinin kadın, %37,3'ünün erkek olduğu görülmektedir.

Tablo 4. Araştırmaya katılan öğretmenlerin kıdem yılı durumlarına ilişkin frekans ve yüzde dağılımları;

Cinsiyet	Frekans	Yüzde
5 yıl ve daha az	83	49,1
6-10 yıl	17	10,1
11-15 yıl	13	7,7
16-20 yıl	20	11,8
21 yıl ve üzeri	36	21,3
Toplam	169	100

Tablo 4'e bakıldığında araştırmaya katılan öğretmenlerin kıdem yıllarının %49,1'inin 5 yıl ve daha az, %10,1'inin 6-10 yıl arası, %7,7'sinin 11-15 yıl arası, %11,8'inin 16-20 yıl arası, %21,3'ünün de 21 yıl ve üzeri kıdeme sahip olduğu görülmektedir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin kıdem yılına göre oranlarına bakıldığında en fazla katılım oranı 5 yıl ve daha az olduğu görülmektedir. Bunun sebebi Kars ilinin MEB atamalarında fazla öğretmen olması ve öğretmen sirkülasyonunun çok olmasından kaynaklı olduğu düşünülmektedir.

4.2.Cinsiyet Değişkenine İlişkin Bulgular

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik görüşlerinin cinsiyetlerine göre farklılaşma durumu ile ilgili bulguları saptamak amacıyla bağımsız t-testi yapılmıştır. Bu analize ilişkin bulgular Tablo-5'te sunulmuştur.

Tablo 5. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun Dersine Yönelik Görüşlerinin Cinsiyete Göre Bağımsız t-Testi Bulguları;

Boyutlar	Cinsiyet	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Planlama	Kadın	106	3,37	0,27	166	-.609	.544
	Erkek	62	3,40	0,29			
Uygulama	Kadın	106	2,93	0,42	166	-1.856	.065
	Erkek	62	3,06	0,44			
Değerlendirme	Kadın	106	3,08	0,28	166	-1.591	.113
	Erkek	62	3,16	0,30			
Mesleki Öz-Yeterlik	Kadın	106	2,99	0,37	166	-1.409	.161
	Erkek	62	3,07	0,34			
Toplam	Kadın	106	3,09	0,19	166	-2.263	.025
	Erkek	62	3,17	0,24			

Tablo-5 incelendiğinde Beden Eğitimi ve Oyun dersinin PUDEM ve toplam boyutlarında, cinsiyet üzerinde anlamlı bir etkisinin olup olmadığını ortaya koymak için yapılan bağımsız t-testinde, kadın öğretmenlerin Beden Eğitimi ve Oyun dersinin planlama boyutunda, test puan ortalaması 3,37 erkek öğretmenlerin ise 3,40 olduğu saptanmıştır. Beden Eğitimi ve Oyun dersinin uygulama boyutunda ise; kadın öğretmenlerin 2,93, erkek öğretmenlerin 3,06 olduğu görülmüştür. Kadın öğretmenlerin Beden Eğitimi ve Oyun dersinin değerlendirme basamağındaki test puan ortalaması 3,08, erkek öğretmenlerin ise 3,16 olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Beden Eğitimi ve Oyun dersinin mesleki öz-yeterlik boyutunda incelenmesi sonucunda; kadın öğretmenlerin test puan ortalaması 2,99, erkek öğretmenlerin de 3,07 olduğu görülmüştür. Bu dört

boyutun toplamaları sonucunda oluşan boyutun test puan ortalamaları ise, kadın öğretmenlerin 3,09 erkek öğretmenlerin ise 3,17 olduğu görülmektedir.

Yapılan t-testi sonucunda Planlama [$t(166)=.554$, $p>0.05$], Uygulama [$t(166)=.065$, $p>0.05$], Değerlendirme [$t(166)=.113$, $p>0.05$], Öz yeterlik [$t(166)=.161$, $p>0.05$] ve Genel Toplam [$t(166)=.025$, $p<0.05$] boyutları puan değerleri karşılaştırılmış olup, planlama, uygulama, değerlendirme ve öz yeterlik boyutlarında anlamlı farkın olmadığı saptanmıştır. Genel toplam boyutunda ise erkek öğretmenler lehine anlam bir fark görülmüştür. Bulgulara bakılarak; erkek öğretmenlerin, kadın öğretmenlere göre Beden Eğitimi ve Oyun dersinde kendilerini daha yeterli hissettikleri söylenebilir.

Araştırmada her iki cinsiyet grubuna göre PUDEM boyutlarında en yüksek puan ortalaması planlama boyutunda, en düşük puan ortalaması ise uygulama boyutunda olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu da öğretmenlerin dersi iyi planlayabildiği ancak planlara göre uygulayamadığını göstermektedir.

4.3.Kıdem Yılı Değişkenine İlişkin Bulgular

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik görüşlerinin kıdemlerine göre farklılaşma durumu ile ilgili bulguları saptamak amacıyla tek yönlü varyans analizi yapılmıştır. Bu analize ilişkin bulgular Tablo-6'da sunulmuştur.

Tablo 6. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun Dersine Yönelik Görüşlerinin Kıdemlerine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi Bulguları;

Boyutlar	Kıdem Yılı	N	X	SS	F	P
Planlama	5 Yıl Ve Daha Az	83	3,403	0,276	0,800	,527
	6-10 Yıl	17	3,369	0,237		
	11-15 Yıl	13	3,272	0,354		
	16-20 Yıl	20	3,327	0,278		
	21 Yıl Ve Üzeri	36	3,383	0,275		
Uygulama	5 Yıl Ve Daha Az*	83	2,937	0,413	2,602	,038
	6-10 Yıl	17	2,921	0,441		
	11-15 Yıl	13	2,884	0,393		
	16-20 Yıl	20	2,916	0,413		
	21 Yıl Ve Üzeri*	36	3,185	0,477		
Değerlendirme	5 Yıl Ve Daha Az	83	3,098	0,271	0,986	,417
	6-10 Yıl	17	3,019	0,305		
	11-15 Yıl	13	3,115	0,275		
	16-20 Yıl	20	3,183	0,305		
	21 Yıl Ve Üzeri	36	3,157	0,325		
Mesleki Öz-Yeterlik	5 Yıl Ve Daha Az	83	3,049	0,325	2,698	,073
	6-10 Yıl	17	2,890	0,501		
	11-15 Yıl	13	2,923	0,398		
	16-20 Yıl	20	2,885	0,332		
	21 Yıl Ve Üzeri	36	3,138	0,326		
Toplam	5 Yıl Ve Daha Az*	83	3,122	0,182	2,834	,026
	6-10 Yıl	17	3,050	0,291		
	11-15 Yıl	13	3,049	0,197		
	16-20 Yıl	20	3,078	0,230		
	21 Yıl Ve Üzeri*	36	3,216	0,232		

Tablo 6'ya göre öğretmenlerin gruplandırıldıkları kıdem yılına göre planlama basamağındaki görüşleri karşılaştırıldığında en yüksek ortalamanın 5 yıl ve daha az kıdeme sahip olan öğretmenlerin grubunda ($X=3,403$) olduğu görülmektedir. Bunu 21 yıl ve üzeri ($X=3,383$), 6-10 yıl ($X=3,369$) ve 16-20 yıl ($X=3,327$) izlemektedir. Planlama basamağında en düşük ortalama ise 11-15 yıl ($X=3,272$) grubundaki öğretmenlerde olduğu görülmektedir.

Öğretmenlerin gruplandırıldıkları kıdem yılına göre uygulama basamağındaki görüşleri karşılaştırıldığında en yüksek ortalama 21 yıl ve üzeri

kıdeme sahip olan öğretmenlerin grubunda ($X=3,185$) olduğu görülmektedir. Bunu 5 yıl ve daha az ($X=2,937$), 6-10 yıl ($X=2,921$) ve 16-20 yıl ($X=2,916$) izlemektedir. Uygulama basamağında en düşük ortalama ise 11-15 yıl ($X=2,884$) grubundaki öğretmenlerde olduğu görülmektedir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin gruplandırıldıkları kıdem yılına göre değerlendirme basamağındaki görüşleri karşılaştırıldığında en yüksek ortalama 16-20 yıl kıdeme sahip olan öğretmenlerin grubunda ($X=3,183$) olduğu görülmektedir. Bunu 21 yıl ve üzeri ($X=3,157$), 11-15 yıl ($X=3,115$) ve 5 yıl ve daha az yıl ($X=3,098$) izlemektedir. Değerlendirme basamağında en düşük ortalama ise 6-10 yıl ($X=3,019$) grubundaki öğretmenlerde olduğu görülmektedir. Öğretmenlerin gruplandırıldıkları kıdem yılına göre mesleki öz-yeterlik basamağındaki görüşleri karşılaştırıldığında en yüksek ortalama 21 yıl ve üzeri kıdeme sahip olan öğretmenlerin grubunda ($X=3,138$) olduğu görülmektedir. Bunu 5 yıl ve daha az ($X=3,049$), 11-15 yıl ($X=2,923$) ve 6-10 yıl ($X=2,890$) izlemektedir. Planlama basamağında en düşük ortalama ise 16-20 yıl ($X=2,885$) grubundaki öğretmenlerde olduğu görülmektedir. Çalışmaya katılan öğretmenlerin gruplandırıldıkları kıdem yılına göre dört basamağın toplamındaki görüşleri karşılaştırıldığında en yüksek ortalama 21 yıl ve üzeri kıdeme sahip olan öğretmenlerin grubunda ($X=3,216$) olduğu görülmektedir. Bunu 5 yıl ve daha az ($X=3,122$), 16-20 yıl ($X=3,078$) ve 6-10 yıl ($X=3,050$) izlemektedir. Planlama basamağında en düşük ortalama ise 11-15 yıl ($X=3,049$) grubundaki öğretmenlerde olduğu görülmektedir.

Katılımcıların belirlenen boyutlarda kıdem yılına göre anlamlı bir farkın olup olmadığını test etmek amacıyla istatistiksel testlerden parametrik bir test olan tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Varyans analizi sonucunda planlama, değerlendirme ve mesleki öz-yeterlik boyutlarında herhangi bir farklılığa rastlanmamıştır, fakat uygulama ve genel toplam boyutuna bakıldığında 5 yıl ve daha az kıdem yılıyla 21 yıl ve üzeri kıdem yılına sahip sınıf öğretmenleriyle diğer kıdem yıllarına sahip sınıf öğretmenleri arasında anlamlı bir farklılık görülmektedir. Bulgulardan hareketle meslekte yeni (5 yıl ve daha az) ve kıdemi fazla (21 yıl ve üzeri) öğretmenlerin uygulama boyuta diğer öğretmenlere göre daha olumlu görüşler belirtmişlerdir. Ayrıca dersin genel

toplam boyutuna da bakıldığında yine meslekte yeni ve kıdemi fazla olan öğretmenlerde olumlu görüşlerin fazla olduğu görülmektedir.

4.4.Beden Eğitimi ve Oyun Dersinin Planlama Basamağıyla İlgili Bulgular

Tablo 7. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik planlama basamağıyla ilgili görüşlerin frekans ve yüzde bulguları;

Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik planlama basamağıyla ilgili görüşlerin frekans ve yüzde bulguları	Kesinlikle Katılıyor		Katılıyor		Kararsızım		Katılmıyorum		Kesinlikle Katılmıyorum	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
Beden Eğitimi ve Oyun dersi planlanırken, öğrencilerin yaş grubuna göre ilgi, ihtiyaç ve gereksinimleri dikkate alınmamalıdır.	11	6,3	4	2,4	4	2,4	27	16,8	123	72,8
Beden Eğitimi ve Oyun dersi çocukların sosyal-duygusal gelişim alanlarını olumlu yönde etkilemez.	1	0,6	-	-	1	0,6	60	35,5	107	63,3
Beden Eğitimi ve Oyun dersi için mekanın önemi yoktur.	13	7,7	7	4,1	23	13,6	69	40,8	57	33,7
Beden Eğitimi ve Oyun dersinin kazanımları öğrencilerin düzeyine uygun değildir.	4	2,4	17	10,1	38	22,5	88	52,1	22	13,0
Beden Eğitimi ve Oyun dersi için okul tarafından yeterli araç-gereç yardımı alamıyorum.	44	26,0	66	39,1	19	11,2	30	17,8	10	5,9
FEK'te belirtilen oyunlar, her bölgenin fiziki koşullarına uygun değildir.	27	16,0	77	45,6	34	20,1	26	15,4	5	3,0
Beden Eğitimi ve Oyun planlanırken, oyun her iki cinsiyet grubu için de uygun olmalıdır.	111	65,7	53	31,4	1	0,6	2	1,2	2	1,2
Oyun etkinlikleri planlanırken eğitim verilen bölgenin kültürel yaşamına önem verilmelidir.	68	40,2	81	47,9	9	5,3	11	6,5	-	-
Beden Eğitimi ve Oyun dersi, çocukların dil gelişimini olumlu yönde etkiler.	75	44,3	78	46,2	14	8,3	2	1,2	-	-
Beden Eğitimi ve Oyun dersi, çocukların zihinsel gelişimini olumlu yönde etkiler.	112	66,3	57	33,7	-	-	-	-	-	-
Beden Eğitimi ve Oyun dersi, çocukların fiziksel-psikomotor gelişim alanlarını olumlu yönde etkiler.	132	78,1	37	21,9	-	-	-	-	-	-

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersi planlama basamağına ait görüşlerin verildiğı tablo 7'deki frekans ve yüzde değerleri incelendiğinde; %89,6'sı Beden Eğitimi ve Oyun dersi planlanırken, öğrencilerin yaş grubuna göre ilgi, ihtiyaç ve gereksinimlere dikkate alınmamalıdır sorusuna katılmadıklarını belirtmişlerdir. Ders planlaması yapılırken öğrenci ön planda olmalıdır.

Öğretmenlerin %100'ü Beden Eğitimi ve Oyun dersinin çocukların fiziksel-psikomotor gelişim alanlarını olumlu yönde etkilediğı görüşünde bulunmuşlardır. Ayrıca bu dersin, çocukların sosyal-duygusal, zihinsel ve dil gelişimlerini de etkilediğı yönünde görüş belirten öğretmenlerin oranı %90'nın üzerinde olduğı görülmektedir. Beden Eğitimi ve Oyun dersi öğrencilerin bütün gelişim yönlerini olumlu doğrultuda etkilemektedir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin %97,1'i Beden Eğitimi ve Oyun dersinin planlaması yapılırken her iki cinsiyet grubuna uygun olması gerektiğı yönünde görüş belirtmişlerdir. Dersin planlaması yapılırken dikkat edilmesi önem arz eden şeylerden biri de, dersin her iki cinsiyet grubu için de uygunluğudur.

Sınıf öğretmenlerinin %74,5'i Beden Eğitimi ve Oyun dersinde mekânın önemli olduğı görüşünü savunurken, %11,8'i mekânın önemli olmadığı görüşünü savunmuştur. Kararsızım görüşünü belirten öğretmen oranı ise %13,6'dır. Öğretmenlerin görüşlerine bakıldığında Beden Eğitimi ve Oyun dersi için mekânın önemli olduğı görüşü ağır basmaktadır.

Oyun etkinlikleri planlanırken eğitim verilen bölgenin kültürel yaşamına önem verilmesi gerektiğı görüşünü belirten öğretmen oranı çalışma grubunun %88,1'ini kapsamaktadır. Buna göre dersin planlanmasında dikkat edilmesi gereken unsurlardan biri de öğrencilerin yaşadığı kültürel yaşam ve ortamdır. Böylelikle öğrenci kendini derste yabancı hissetmeyecek ve kültürel öğeler de silinmeyecektir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin %65,1'i Beden Eğitimi ve Oyun dersi için okul tarafından yeterli araç-gereç yardımı alamadığını belirtirken, %23,7'si de okul tarafından gerekli desteğı aldığını belirtmiştir. Öğretmenlerin %11,2'si

ise bu soru hakkında kararsız kalmışlardır. Öğretmenlerin yeterli araç-gereç yardımı alamaması, dersin planlanmasını zorlaştırdığı düşünülebilir.

Beden Eğitimi ve Oyun dersinin kazanımlarının öğrencilerin düzeyine uygunluğu sorulduğunda ise, öğretmenlerin %65,1'i kazanımların öğrencilerin seviyelerine uygun olduğu görüşünü savunurken, %12,5 oranında öğretmen ise kazanımların seviyeye uygun olmadığını savunmuştur. Öğretmenlerin görüşlerine bakıldığında dersin kazanımları, öğrencilerin seviyelerine uygun olduğu söylenebilir.

Öğretmenlerin %61,6'sı FEK'te belirtilen oyunlar, her bölgenin fiziki koşullarına uygun olmadığı görüşünü sunmuşlar. %18,4 araştırmacı uygun olduğunu belirtmişlerdir. Öğretmenlerin %20,1'i ise bu soru hakkında kararsız görüş belirtmişlerdir. Oyun etkinliklerin bölgelerin fiziki koşullarına uygun olmaması, öğretmenlerin ders planlamasını zorlaştırabilir.

4.5. Beden Eğitimi ve Oyun Dersinin Uygulama Basamağıyla İlgili Bulgular

Tablo 8. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik uygulama basamağıyla ilgili görüşlerin frekans ve yüzde bulguları;

Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik uygulama basamağıyla ilgili görüşlerin frekans ve yüzde bulguları	Kesinlikle Katılıyorum		Katılıyorum		Kararsızım		Katılmıyorum		Kesinlikle Katılmıyorum	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
Dersin amacı gerçekleştirilebilmesi için oyun alanının yeterliliği önemli değildir.	1	0,6	11	6,5	11	6,5	82	48,5	64	37,9
Oyun etkinlikleri esnasında kuralcı bir tutum sergilenmelidir.	12	7,1	53	31,4	14	8,3	66	39,1	24	14,2
Fiziksel etkinlik kartlarını ders işleme sürecinde kullanmıyorum.	9	5,3	43	25,4	28	16,6	73	43,2	16	9,5
Oyun etkinlikleri sırasında grup oluşturulması gerektiğinde seçim öğrencilere bırakılmalıdır.	21	12,4	49	29,0	27	16,0	63	37,3	9	5,3
Fiziksel etkinlik kartları sık sık kullanılmalıdır.	22	13,0	81	47,9	40	23,7	25	14,8	1	0,6
Sınıf mevcudu Beden Eğitimi ve Oyun dersinin tam olarak uygulanmasını zorlaştırır.	41	24,3	93	55,0	13	7,7	21	12,4	1	0,6

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersi uygulama basamağına ait görüşlerin verildiği tablo 8'deki frekans ve yüzde değerleri incelendiğinde; öğretmenlerin %41,4'ü oyun etkinlikleri sırasında grup oluşturulması gerektiğinde seçim öğrencilere bırakılması gerektiğini, %42,6'sı da seçimin öğretmenler tarafından yapılması gerektiğini savunurken, %16'lık kısım ise kararsız kalmıştır. Ders esnasında grup oluşturulması gerektiğinde seçimin kimin tarafından yapılacağıyla ilgili soruya öğretmenler birbirilerine yakın cevap vermişlerdir.

Öğretmenlerin, %53,3'ü oyun etkinlikleri esnasında kuralcı bir tutum sergilenmemelidir görüşünü belirtmişlerdir. %38,5 oranında öğretmen de kuralcı

bir tutum sergilenmesi gerektiği görüşünü savunmuşlardır. Öğretmenlerin yarısından fazlası dersin uygulanmasına kuralcı bir tutum yerine esnek bir tutumu savunduğu görülmektedir.

Sınıf öğretmenlerinin %60,9'u FEK'in sık sık kullanılması gerektiğini belirtirken, araştırmacıların %15,4'ü kullanılmaması gerektiğini belirtmişlerdir. %23,7 oranında araştırmacı ise bu soru hakkında kararsız fikir sunmuşlardır. Öğretmenlerin görüşlerine bakıldığında Beden Eğitimi ve Oyun dersinin uygulanmasında FEK'lere sık sık yer verilmesi gerektiği görüşü ağır basmaktadır.

Beden Eğitimi ve Oyun dersinin amacı gerçekleştirilmesi için oyun alanının yeterliliğinin önemi sorulduğunda, öğretmenlerin %86,4'ü oyun alanlarının yeterliliği önemli değildir görüşünü reddederken, %7,1 oranında öğretmen oyunun alanın önemli olmadığını savunmuştur. %6,5 oranında öğretmen ise bu soru hakkında kararsız görüş belirtmişlerdir. Verilen cevaplara bakıldığında Beden Eğitimi ve Oyun dersi için oyun alanının yeterli olması önemli olduğu görülmektedir.

Öğretmenlere sorulan sınıf mevcudunun Beden Eğitimi ve Oyun uygulanmasını zorlaştırıp zorlaştırmayacağı sorusuna; %79,3 oranında öğretmen zorlaştırır, %13 oranında öğretmen zorlaştırmaz yanıtını verirken, %7,7 oranında öğretmen ise soru hakkında kararsız fikir belirtmişlerdir. Beden Eğitimi ve Oyun dersinin kolaylıkla uygulanması için sınıf mevcudunun önemli olduğu görülmektedir.

Öğretmenlerin %52,7'si FEK'leri kullanırken, %30,7'si kullanmadıklarını belirtmişlerdir. %16,6 oranında öğretmen kararsız cevabı vermişlerdir.

4.6.Beden Eğitimi ve Oyun Dersinin Değerlendirme Basamağıyla İlgili Bulgular

Tablo 9. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik değerlendirme basamağıyla ilgili görüşlerin frekans ve yüzde bulguları;

Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik değerlendirme basamağıyla ilgili görüşlerin frekans ve yüzde bulguları	Kesinlikle Katılıyorum		Katılıyorum		Kararsızım		Katılmıyorum		Kesinlikle Katılmıyorum	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
Beden Eğitimi ve Oyun dersi sonrasında, oyunun önceden planlanan amaçlara ulaşp ulaşmadığı kontrol edilmemelidir.	5	3,0	7	4,1	1	0,6	71	42,0	85	50,3
Beden Eğitimi ve Oyun dersinde not vermek önemli olmalıdır.	7	4,1	3	1,8	14	8,3	78	46,2	67	39,6
Beden Eğitimi ve Oyun dersi sonrasında, tüm öğrenciler ayrı ayrı değerlendirilmemelidir.	6	3,6	16	9,5	13	7,7	91	53,8	43	25,4
Beden Eğitimi ve Oyun dersi sonrasında öğrencilere, oyun sırasında hoş vakit geçirip geçirmedikleri sorulmalıdır.	79	46,7	82	48,5	4	2,4	2	1,2	2	1,2
Beden Eğitimi ve Oyun dersi sonrasında öğretmen öz değerlendirme yapmalıdır.	53	31,4	104	61,5	7	4,1	4	2,4	1	0,6
Ders sonunda oynatılan oyunun öğrencinin gelişim düzeyine uygun olup olmadığı değerlendirilmelidir.	87	51,5	77	45,5	2	1,2	1	0,6	2	1,2

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersi değerlendirme basamağına ait görüşlerin verildiği tablo 9'daki frekans ve yüzde değerleri incelendiğinde; öğretmenlerin %92,3'ü Beden Eğitimi ve Oyun dersinin sonrasında, oyunun planlanan amaçlara ulaşp ulaşmadığının kontrol edilmesi gerektiğini belirtmişlerdir. Bu görüşe göre ders sonunda öğretmenlerin belirlenen amaçlara göre değerlendirme yapmalıdır. Ayrıca sınıf öğretmenlerinin %85,8'i Beden Eğitimi ve Oyun dersinde not verme yanlısı olmadıklarını belirtmişlerdir.

Öğretmenlerin %79,2'si Beden Eğitimi ve Oyun dersi sonrasında, tüm öğrenciler ayrı ayrı değerlendirilmesi gerektiğini savunurken, %13,1 oranında öğretmen ayrı ayrı değerlendirilmemesi gerektiğini savunmuştur. %7,7 oranında

öğretmen ise soru hakkında kararsız görüş belirtmişlerdir. Öğretmenlerin bu cevaplarına göre Beden Eğitimi ve Oyun dersinde öğrencilerin her birinin ayrı ayrı değerlendirilmesi gerektiği söylenebilir.

Beden Eğitimi ve Oyun dersi sonrasında öğrencilere, oyun sırasında hoş vakit geçirip geçirmediikleri sorulması gerektiği görüşünü belirten öğretmen oranı çalışma grubunun %95,2'sini kapsamaktadır. Öğretmenlerin verdikleri cevaplara göre işlenen dersin öğrencilerin ilgisine göre değerlendirilebilir.

Öğretmenlerin %92,9'u Beden Eğitimi ve Oyun dersi sonrasında öğretmenin öz değerlendirme yapması gerektiğini belirtirken, oyunun ders sonunda öğrencinin gelişim düzeyine uygun olup olmadığının değerlendirilmesi gerektiği fikrini %97 oranında öğretmen savunmuştur.

4.7. Beden Eğitimi ve Oyun Dersinin Mesleki Öz-Yeterlik Basamağıyla İlgili Bulgular

Tablo 10. Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik mesleki öz-yeterlik basamağıyla ilgili görüşlerin frekans ve yüzde bulguları;

Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik mesleki öz-yeterlik basamağıyla ilgili görüşlerin frekans ve yüzde bulguları	Kesinlikle Katılıyorum		Katılıyorum		Kararsızım		Katılmıyorum		Kesinlikle Katılmıyorum	
	n	%	n	%	n	%	n	%	n	%
Fiziksel etkinlik kartları hakkında bilgi sahibi değilim.	7	4,1	29	17,2	18	10,7	82	48,5	33	19,5
Beden Eğitimi ve Oyun dersini uygularken hareketlerin gösterilmesi (model olma) konusunda kendimi yeterli hissetmiyorum.	3	1,8	28	16,5	30	17,8	79	46,7	29	17,2
Beden Eğitimi ve Oyun dersi ile ilgili hizmet içi eğitim sayıları yeterlidir.	4	2,4	17	10,1	29	17,2	92	54,4	27	15,9
Eğitim verdiğim yaş grubunun gelişim özelliklerine uygun yeterli sayıda oyun bilmiyorum.	8	4,7	45	26,6	24	14,2	67	39,6	25	14,7
Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik üniversite de verilen derslerin içeriği yeterli değildir.	43	25,4	62	36,7	36	21,3	21	12,4	7	4,1
Beden Eğitimi ve Oyun dersini gerçekleştirebilmek için yeterli seviyede bilgi ve beceri birikimine sahip olduğumu düşünüyorum.	28	16,5	74	43,8	34	20,1	30	17,8	3	1,8
Beden Eğitimi ve Oyun dersi ile ilgili yapılan araştırmalar, yayınlanan kitaplar ve dergiler takip edilmelidir.	56	33,1	99	58,6	10	5,9	3	1,8	1	0,6

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersi mesleki öz-yeterlik basamağına ait görüşlerin verildiği tablo 10'a göre incelenmiştir.

Örneklem grubuna, Beden Eğitimi ve Oyun dersini gerçekleştirebilmeleri için yeterli seviyede bilgi birikimine sahip olup olmadıkları hakkında düşüncelerinin sorulduğu soruya; %57,3 oranında öğretmen yeterli bilgi birikime sahip olduğunu belirtirken, %19,6 oranında öğretmen sahip olmadığını

belirtmiştir. %20,1 oranında öğretmen ise kararsız görüş belirtmişlerdir. Buna göre öğretmenlerin yarısından fazlası Beden Eğitimi ve Oyun dersi konusunda kendilerini yeterli gördüğü söylenebilir.

Öğretmenlerin %63,9'u Beden Eğitimi ve Oyun dersini uygularken hareketlerin gösterilmesi (model olma) konusunda kendini yeterli hissettikleri yönünde görüş belirtmişlerdir. Öğretmenlerin %18,3'ü kendilerini yeterli hissetmediklerini belirtirken, %17,8 oranında öğretmen kararsız görüş beyan etmişlerdir. Öğretmenlerin Beden Eğitimi ve Oyun dersindeki hareketlerin ve oyunların gösterilmesinde sıkıntı yaşamadığı görülmektedir.

Çalışma grubunun %54,3'ü eğitim verdikleri yaş grubunun gelişimlerine uygun yeteri kadar oyun bildiklerini, %31,3'ü yeterli sayıda oyun bilmediklerini ve %14,2'si de kararsız kaldıklarını belirtmişlerdir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin %91,7'si Beden Eğitimi ve Oyun dersi ile ilgili yapılan araştırmaların, yayınlanan kitapların ve dergilerin takip edilmesi gerektiği görüşünü savunmuşlardır.

Beden Eğitimi ve Oyun dersi ile ilgili hizmet içi eğitim sayılarının yeterliliği hakkında sorulan soruya; %70,3 oranında öğretmen hizmet içi eğitim sayılarının yeterli olmadığı görüşünü belirtirken, %12,5'i yapılan eğitimlerin sayısını yeterli bulmuştur ve %17,2 oranında öğretmen de eğitim sayıları hakkında fikir sahibi olmadıklarını belirtmişlerdir.

Veri toplama grubundaki sınıf öğretmenlerine sorulan Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik Sınıf Eğitimi Anabilim Dalı'nda verilen derslerin içeriği yeterliliğiyle ilgili soruya; %62,1 oranında öğretmen derslerin içeriğinin yeterli olmadığını belirtirken, %16,5 oranında öğretmen derslerin içeriğinin yeterli olduğunu belirtmişlerdir. %21,3 oranında öğretmen ise bu soru hakkında fikir belirtmemişlerdir.

Öğretmenlerin %68'i FEK hakkında bilgi sahibi olduğunu, %21,3'ü bilgi sahibi olmadığını belirtmiştir.

5. SONUÇ, TARTIŞMA VE ÖNERİLER

5.1.Sonuç ve Tartışma

Sonuç ve tartışma bölümünde, araştırma sorularına yönelik yapılan istatistiksel analizlerin sonucunda ulaşılan bulguların, konu ile ilgili araştırmaların sonuçlarıyla karşılaştırılarak tartışması yapılmış ve araştırma sonuçlarına yer verilmiştir.

Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik görüşlerinin cinsiyetlerine göre farklılaşma durumları incelendiğinde (Tablo 5); planlama ($p=.544$), uygulama ($p=.065$), değerlendirme ($p=.113$) ve mesleki öz-yeterlik ($p=.161$) boyutlarında anlamlı bir fark olmadığı saptanmıştır. Ancak genel toplam ($p=.025$) boyutunda erkek öğretmenlerde anlamlı bir şekilde daha yüksek olduğu bulunmuştur. Bu görüşü, Tortop ve Ocak (2010) yaptıkları çalışmada erkek öğretmenlerin beden eğitimi dersine yönelik daha olumlu bir tutum sergilediği görülmektedir. Bu alanda yapılan diğer çalışmalar incelendiğinde (Pehlivan vd., 2005; Şirin ve Bozkurt, 2005; Arslan ve Altay, 2009) bulgular bu araştırmanın bulguları ile benzerlik göstermektedir. Beden Eğitimi ve Oyun dersinin işlenmesinde erkek öğretmenlerin kadın öğretmenlere göre kendilerini daha rahat hissettikleri görülmüştür. Yine bu alanda yapılan çalışmaların bazılarında (Arslan ve Altay, 2008; Mamak, 2012; Erdoğdu, 2009) cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir fark rastlanılmıştır. Erkek öğretmenlerde genel toplam boyutunda anlamlı farklılık bulunmuştur. Bu durum erkek öğretmenlerin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik kadın öğretmenlere göre daha olumlu görüşlere sahip olduğunu gösterebilir. Kadın ve erkek öğretmenlerin en yüksek puan ortalamaları planlama boyutundayken, en düşük puan ortalamaları ise uygulama boyutundadır. Sonuçlara göre öğretmenlerin dersi planlama sıkıntı yaşamadıkları ancak uygulamada sıkıntı yaşadıkları söylenebilir.

Sınıf öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik görüşlerinin kıdem değişkenine göre incelendiğinde (Tablo 6); planlama ($p=.527$), değerlendirme ($p=.417$) ve mesleki öz-yeterlik ($p=.070$) boyutlarında herhangi bir farklılığa rastlanmamıştır, fakat uygulama ($p=.038$) ve genel toplam ($p=.026$) boyutlarına bakıldığında mesleğe yeni başlayan (5 yıl ve daha az kıdem yılına

sahip) ve mesleğinde kıdemi yüksek olan (21 yıl ve üzeri kıdem yılına sahip) öğretmenlerin görüşleri diğer kıdem yıllarına sahip öğretmenlere göre anlamlı bir farklılık göstermiştir. Boyutların kıdem yıllarına göre puan ortalamalarına bakıldığında; planlama basamağında en yüksek puan ortalaması 5 yıl ve daha az kıdem yılına sahip öğretmenlerde, en düşük puan ortalamasının ise 11-15 yıl kıdeme sahip öğretmenlerdedir. Uygulama boyutunda en yüksek puan ortalamasının 21 yıl ve üzeri kıdeme sahip öğretmenlerde olduğu görülürken en düşük puan ortalaması ise 11-15 yıl kıdeme sahip öğretmenlerde olduğu görülmektedir. Değerlendirme boyutunda en yüksek puan ortalaması 16-20 yıl, en düşük puan ortalaması ise 6-10 yıl kıdeme sahip öğretmenlerdedir. Mesleki öz yeterlik boyutuna bakıldığında öğretmenlerin kıdem yılına göre en yüksek puan ortalaması 21 yıl ve üzeri, en düşük puan ortalamasının da 6-10 yıl kıdemdeki öğretmenlerde olduğu saptanmıştır. Son olarak genel toplam boyutuna bakıldığında en yüksek puan ortalaması 21 yıl ve üzeri kıdeme sahip öğretmenlerdedir. İkinci sırada da 5 yıl ve daha az kıdemi olan öğretmenler gelmektedir. En düşük puan ortalamasının da 11-15 yıl çalışma kıdemine sahip öğretmenlerde olduğu bulgularda görülmüştür. Bu bilgilerden hareketle Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik görüşleri kıdem yıllarına göre incelediğimizde meslekte 21 yıl üzeri görev yapmış öğretmenler ile mesleğe yeni başlayan ve henüz 5 yılını doldurmamış öğretmenler olumlu görüşler belirtmişlerdir. Ayrıca dersin boyutlarının çoğunda 21 yıl üzeri kıdeme sahip öğretmenlerin derse yönelik olumlu görüş belirttiği söylenebilir.

Arslan ve Altay (2009) tarafından yapılan çalışmada en fazla olumlu görüş 20 yıl üzeri hizmet süresine sahip öğretmenlere aittir. Bu durum araştırma sonuçlarıyla benzerlik göstermektedir. Yine bu alanda yapılan çalışmalarda (Arslan ve Altay, 2008; Ocak ve Tortop, 2006; Şirin ve Bozkurt, 2005; Taşmektepligil vd., 2006, Pehlivan vd., 2005) bu sonuçlar ile benzerlik göstermektedir. Erdoğan (2009) yaptığı çalışmada aksine kıdem yılına göre herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Sonuç olarak derse yönelik görüşlerin, kıdem yılından etkilendiği söylenebilir.

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenlerinin çoğunluğu Beden Eğitimi ve Oyun dersinin öğrencilerin, fiziksel-psikomotor, zihinsel, sosyal-duygusal ve dil

gelişimlerini olumlu yönde etkilediğini belirtmişlerdir. Literatürdeki çalışmalara bakıldığında (Dağdelen ve Kösterelioğlu, 2015; Koçyiğit vd., 2007; Navdar, 2017; Tamer ve Pulur, 2001; Ayan ve Tamer, 2010) aynı sonuçlara ulaşıldığı görülmektedir. Beden Eğitimi ve Oyun dersi gelişim alanlarına olumlu etkisinin diğer derslerdeki başarılarla yansıtacağı aşîkârdır.

Yine çalışmaya katılan öğretmenlerin çoğunluğu Beden Eğitimi ve Oyun dersindeki etkinliklerin ve oyunların her iki cinsiyet grubu için de uygun olması gerektiğini savunmuşlardır. Cinsiyetlerin yaş gruplarına göre kas ve koordinasyon gelişimlerinin farklı olabilme ihtimali bulunduğundan oyun etkinlikleri planlanırken bu hususa dikkat edilmesi hem dersin işlenişini kolaylaştıracaktır hem de istenilen kazanıma ulaşılması sağlanacaktır.

Ayrıca öğretmenler, oyun etkinliklerinin planlanması aşamasında eğitim verilen bölgenin kültürel yaşamına önem verilmesi gerektiğini belirtmişlerdir. O bölgenin kültürüne uygun oyun etkinliklere yer verilmesi kültürün yaşatılması ve gelecek nesillere kültüre ait oyunların aktarılması açısından oldukça faydalıdır.

Veri toplama grubunun büyük bir çoğunluğu araç gereç yardımı alamadıklarını belirtmişlerdir. Bu alanda yapılan diğer çalışmalarda da (Ayan, 2010; Demirhan vd., 2003; Pulur ve Ocak, 2006; Çumralıgil, 1995; Kishalı, 1999; Çiçek, 2008; Decorby, 2005; Güven ve Yıldız, 2013; Çon vd., 1997; Yılmaz, 2018; Tortop, 2005; Ceylan, 2006; Yon, 2018) aynı sonuca ulaşılmıştır. Yapılan çalışmaların neredeyse tamamına yakınında bu sorun dile getirilmiştir. Derslerde araç-gereç öğretmene etkinliğin uygulamasında kolaylık sağlamaktadır. Ayrıca araç-gereç bulma konusunda sıkıntı yaşayan öğretmenler şüphesiz ki kısır döngü içinde aynı oyunları oynatmak zorunda kalacaktır.

Öğretmenlerin büyük bir çoğunluğun fikir birliğinde olduğu bir diğer madde ise oyun etkinlikleri planlanırken öğrencilerin ilgi, istek ve ihtiyaçlarının ön planda tutulması gerektiğidir. Navdar (2017) yaptığı araştırmada, öğretmenlerin oyunların oynatılmasında kitapçıktaki oyunların yerine öğrencilerin sayısına ve isteklerine önem verildiği sonucuna ulaşmıştır. Dağdelen ve Kösterelioğlu (2015) de çalışmalarında aynı sonuca ulaşmışlardır.

Sınıf öğretmenlerinin çoğunluğunun Beden Eğitimi ve Oyun dersi kazanımlarının öğrencilerin seviyelerine uygun olmadığını savunmuşlardır. Navdar (2017)'ın yaptığı çalışmada ise bu sonuca zıt olarak, öğretmenler bu dersin kazanımlarının öğrencilerin düzeylerine uygun olduğunu söylemişlerdir.

Sınıf öğretmenleri fiziksel etkinlikler kartlarının sık sık kullanılması gerektiğini savunmuşlardır. Bu soruyla aynı doğrultuda sorulan FEK'lerin kullanım durumuyla ilgili sorulan soruya ise öğretmenler birbirlerine yakın cevaplar vermişlerdir. Dağdelen ve Kösterilioğlu (2015) da yaptığı çalışmalarında öğretmenlerin FEK'lerden yararlandığı sonucuna ulaşmıştır.

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenleri dersin uygulanma aşamasında oyun alanının önemli olduğunu belirtmişlerdir. Bu sebeple Beden Eğitimi ve Oyun dersinin uygulanmasını kolaylaştıracak alanlar oluşturulmalıdır.

Bu bölümdeki diğer sorulara verilen cevaplarda öğretmenler; sınıf mevcudunun oyun etkinliklerinin uygulanmasını zorlaştırdığını belirtmişlerdir. Oyun etkinlikleri uygulanırken grup oluşturma aşamasında seçimin öğrencilere bırakılması ve oyun etkinlikleri esnasında kuralcı bir tutum sergilenip sergilenmemesi ile ilgili sorulan soruya öğretmenler birbirine yakın oranda cevap vermişlerdir.

Araştırmaya katılan sınıf öğretmenleri Beden Eğitimi ve Oyun dersi sonrasında öğretmenlerin öz değerlendirme yapmaları gerektiğini belirtmişlerdir. Ayrıca ders sonunda oynatılan oyunların öğrencilerin gelişim düzeylerine uygun olup olmadığının gözlemlenerek değerlendirilmesini ve ders sonrasında öğrencilere hoşça vakit geçirip geçirmediklerinin sorulmasını gerektiğini belirtmişlerdir. Etkinliklere katılan öğrencilerin ayrı ayrı değerlendirilmemesini, ders sonrasında önceden planlanan amaçlara ulaşip ulaşmadığının kontrolünün yapılmasını ve Beden Eğitimi ve Oyun dersinde not vermenin önemli olmaması gerektiğini savunmuşlardır.

Öğretmenler üniversitede verilen Beden Eğitimi ve Oyun dersine yönelik derslerin içeriğini yeterli bulmamıştır. Öğrenciler açısından önemi oldukça fazla olan Beden Eğitimi ve Oyun dersini verecek olan sınıf öğretmenlerinin de bilgi ve beceri bakımından donanımlı olması oldukça önemlidir. Kurt ve Taşkaya

(2007) yaptığı araştırma sonucunda öğretmenlerin bu derse yönelik lisans eğitiminde ders aldıklarını fakat uygulama konusunda kendilerini eksik gördüklerini bu yüzden de hizmet içi eğitim sayılarının artırılması gerektiğini savunmuşlardır. Doğan ve Ergün (2000) de üniversitede verilen eğitimin eksikliğine değinerek, hizmet içi eğitim sayılarının artırılması gerektiği sonucuna ulaşmışlardır.

Sınıf Öğretmenlerine sorulan eğitim verdikleri yaş grubuna uygun yeterli sayıda oyun etkinliği birikimine sahip olup olmama durumlarını ölçmeye yönelik soruya, öğretmenler birbirlerine yakın cevaplar vermişlerdir. Ayrıca öğretmenlerin oyun etkinliklerinin uygulanmasında hareketlerin gösterilmesi (model olma) hususunda kendilerini yeterli hissettikleri sonucuna ulaşmıştır.

Öğretmenlerin yarısından fazlası Beden Eğitimi ve Oyun dersinin gerçekleştirilebilmesi açısından yeteri kadar bilgi ve beceri birikimlerinin olduklarını savunmuşlardır. Bu durum Tortop (2005) ve Şentürk vd. (2015)'nin yapmış oldukları çalışmaların sonuçlarıyla benzerlik göstermektedir. Ancak diğer çalışmalar incelendiğinde (Arslan ve Altay 2009; Ceylan 2006; Sönmez 1989; Pehlivan vd. 2009) öğretmenlerin kendilerini bu dersi gerçekleştirebilmek için yeterli görmedikleri sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin büyük çoğunluğu hizmet içi eğitimlerinin sayısını yetersiz bulmuştur. Bu alanda yapılan çalışmalarda da (Ceylan 2006; Çiçek 2008; Kangalgil 1991; Yenal vd. 2006) hizmet içi eğitimlerinin sayısının azlığından bahsedip, öğretmenlerin gelişimlerinin hizmet içi eğitimlerle birikimlerinin artırılması gerektiğine değinmişlerdir.

Sınıf öğretmenleri Beden Eğitimi ve Oyunla ilgili yapılan araştırmaların, yayımlanan kitapların ve dergilerin takip edilmesi gerektiğini savunmuşlardır. Ayrıca FEK hakkında da bilgi sahibi olduklarını belirtmişlerdir. FEK'lerle ilgili bilgi sahibi olunmasına rağmen kullanım oranı oldukça düşüktür.

5.2.Öneriler

- MEB tarafından her bölgenin fiziki koşullarına ve kültürel yaşamlarına uygun oyunlar belirlenerek, bu oyunlar Beden Eğitimi ve Oyun programına kazandırılabilir. Fiziki koşulları kötü olan okullarda, ortama ve iklime göre oyunlar belirlenerek programa dahil edilebilir.
- Programdaki kazanımların gerçekleştirilebilmesi için okullardaki araç-gereç donanımı Milli Eğitim Müdürlükleri ve okul yönetimi tarafından artırılabilir. Ayrıca okullar arasında iş birliği yapılarak araç-gereç donanımı fazla olan okullardan, imkânı olmayan diğer okullara yardım yapılabilir.
- Beden Eğitimi ve Oyun dersine ait etkinliklerin yapılabilmesi için açık ve kapalı alanları eksik olan okulların alan ihtiyaçları tespit edilerek ilgili kurumlarca oluşturulabilir. Oluşturulan bu alanlar da öğrencilerin ve öğretmenlerin kullanımına açık tutulabilir.
- Araştırmada ulaşılan sonuçlara göre sınıf mevcudunun kalabalık olması Beden Eğitimi ve Oyun dersinin uygulanmasını zorlaştırmaktadır. Beden Eğitimi ve Oyun dersi için sınıf mevcutlarında düzenlemeler yapılabilir.
- Öğretmenlerin, sürekli gelişim içinde bulunan eğitim şartlarına uyum sağlayabilmesi ve eğitimde meydana gelen yeni gelişmeleri takip edebilmesi oldukça önemlidir. Bu doğrultuda sınıf öğretmenlerine, MEB aracılığıyla Beden Eğitimi ve Oyun dersi öğretim programı, kazanımlar, FEK'ler ve oyun oynuyorum derleme kitapçığıyla ilgili hizmet içi eğitim ve seminerler verilebilir.
- Sınıf öğretmenliği lisans programında, Oyun ve Fiziki Etkinlikler Öğretimi ders içeriğine yönelik gerekli güncellemelerin/düzeltilmelerin yapılarak dersin kalitesi artırılabilir.
- Beden eğitimi ve Oyun dersinde öğrencileri not ile değerlendirmek yerine, öğrencilerin bireysel olarak değerlendirilebileceği gelişim raporları düzenlenebilir.
- Eğitim-öğretimde yeri yadsınamayacak kadar önemli olan Beden Eğitimi ve Oyun dersi hakkında ilkökul öğrencileri, lisans öğrencileri veya veliler ile ilgili çalışmalar yapılabilir.

6. KAYNAKÇA

- Açıkada, C. (1992). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Yetiştirmede Müfredat Programı Sorunları. *Spor Bilimleri Dergisi*, 3, 13.
- Ağbuğa, B. ve Aslan, Ş. (2010). *İlköğretim Okulları İçin Oyunlarla Beden Eğitimi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Ak, B. (2008). Verilerin Düzenlenmesi ve Gösterimi., Ş. Kalaycı. (Editör). *SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri*. Ankara: Asil Yayın Dağıtım, ss. 3-42.
- Alıncak, F., Ayan, S., Abakay, U. (2015). Sınıf Öğretmenlerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersine İlişkin Değerlendirmeleri. *Route Educational And Social Science Journal*, 2(3).
- Aracı, H. (1998). Okullarda Beden Eğitimi. Ankara: Yardımcı Ofset.
- Aral, N., Gürsay, F., Köksal, A. (2000). *Okul Öncesi Eğitiminde Oyun*, İstanbul: Yapa Yayınları.
- Arslan, Y. ve Altay, F. (2008). Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Ders Programı ve Ders Uygulamalarına İlişkin Görüşleri. *Spor Bilimleri Dergisi Hacettepe J. Of Sport Sciences*, 19(2), 63-79.
- Arslan, Y. ve Altay, F. (2009). Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Görüşlerinin Bazı Eğilimleri Açısından İncelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 11(1), 14-23.
- Ayan, S. ve DüNDAR, H. (2009). Eğitimde Okul Öncesi Yaratıcılığın ve Oyunun Önemi. *Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28, 63-74.
- Ayan, S. ve Memiş, U.A. (2012). Erken Çocukluk Döneminde Oyun. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 14(2), 63-74.
- Ayan, S. ve Tamer, K. (2010). İlköğretim I. Ve II. Kademedede Beden Eğitimi Dersinin Amaçlarına Göre Uygulanma Durumunun İncelenmesi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 15(1), 25-44.
- Başal, H. A. (2007). Geçmiş Yıllarda Türkiye’de Çocuklar Tarafından Oynanan Çocuk Oyunları. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20(2), 243-266.

- Başal, H. A. (2010). *Geçmişten Günümüze Türkiye’de Geleneksel Çocuk Oyunları*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları, İstanbul
- Can, S., Ökmen, A.Ş., Durukan, E. (2011). Sınıf Öğretmenliği Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi Dersine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 13(2), 246-252.
- Ceylan, E. (2006). *İlköğretim Okullarında Görev Yapan Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersi İle İlgili Bilgi, Tutum ve Uygulamaları (Konya İli Örneği)*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde.
- Ceylan, G. C. (2015). *İlkokul II. Sınıf Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Kazanımlarının Gerçekleşme Düzeyine İlişkin Öğretmen Görüşleri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Üniversitesi, Konya.
- Çağlayan, A. (2002). *İlköğretimlerde Eğitimde Yönetim Yönetimde Kalite*. İstanbul: Bilge.
- Çamlıyer, H. (1991). *İlkokullarda Beden Eğitimi Ders Uygulamalarının Öğretim Programları*, Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Spor Sempozyumu, Ankara: Milli Eğitim Basımevi.
- Çiçek, R. (2008). *Uşak Karahallı İlçesi İlköğretim Okulları Birinci Kademesinde İşlenen Beden Eğitimi Derslerinin Sınıf Öğretmenleri Tarafından Değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Çoban, B. ve Ünveren, A. (2007). *Sınıf Öğretmenleri, Beden Eğitimi Öğretmenleri, Stajyer Öğrenciler ve Öğretim Elemanları İçin Beden Eğitimi Ve Oyun Öğretimi*. Ankara: Nobel Yayın.
- Çon, M., Yetim, A., Ağaoğlu, Ş.A., Taşmektepligil, M.Y. (1997). Elit Düzeyde Spor Yapanların Spora Yönelmelerinde İlk ve Ortaöğretim Kurumlarının Etkisi Üzerine Bir Araştırma. *Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, II(1), 41-53.

- Çumralıgil, B. (1995). *Seçilmiş Bazı İllerdeki Ortaöğretim Kurumlarında Beden Eğitimi Öğretmeninin Yapısı ve Sorunları*. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Dağdelen, O. ve Kösterelioğlu, İ. (2015). İlkokullardaki Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinin Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(19), ISSN: 1308-9196.
- Dalaman, O. ve Korkmaz, İ. (2010). İlköğretim Birinci Kademedeki Beden Eğitimi Dersine Giren Öğretmenlerin Beden Eğitimi Öğretim Programı Kazanımlarına İlişkin Görüşleri. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4(3), 172-185.
- Decorby, K., Halas, J., Dixon, S., Wintrup, L. ve Janzen, H. (2005). Classroom Teachers And The Challenges Of Delivering Quality Physical Education. *Journal Of Educational Research*, 98(4), 208-220.
- Demirci N, ve Demirci, P. T. (2006). *İlköğretim I. Kademe Sınıf Öğretmenlerinin Oyunla Eğitimin Önemine İlişkin Görüşlerinin Değerlendirilmesi*. 9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Muğla.
- Demirhan, G. (2006). *Spor Eğitiminin Temelleri*. Ankara: Spor Yayınevi ve Kitabevi-Bağırhan Yayınevi.
- Demirhan, G., Coşkun, H., Altay, F., Şahin, R., Güvenç, A., Arslan, A., Açıkada, C. (2003). *Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Hizmet Yıllarına Göre Öğretim Programı İçeriğinin Belirlenen Amaçları Gerçekleştirme Düzeyine İlişkin Görüşleri*, Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi, Ankara.
- Devlet Planlama Teşkilatı. (2001). *Okul Öncesi Eğitim-İlköğretim-Özel Öğretim Programının Öğretmen Görüşleri İle Değerlendirilmesi*. 3. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Olimpik Eğitim ve Spor Kültürü Sempozyumu, Tayyare Kültür Merkezi.
- Doğan E. ve Ergün M. (2000) Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersi Uygulamalarının Değerlendirilmesi. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 4(2), 119-132.
- Dönmez, N. B. (1992). *Oyun Kitabı*. İstanbul: Esin Yayınevi.

- Ellialtıoğlu Maden, F. (2005). *Okul Öncesi Dönemde Oyun ve Örnekleri*. İstanbul:YAPA Yayın Pazarlama San ve Tic. A.Ş.
- Engin, A.O., Seven, M. A. ve Turhan, V.N. (2004). Oyunların Öğrenmedeki Yeri ve Önemi. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 4(2).
- Er, A. (2008). Çocuklara Yabancı Dil Öğretiminde Sınıf İçi Etkinlik Olarak Oyun Kullanımı. *KKEFD*, 17, 301-310.
- Erden, M. (2000). *Sınıf Yönetimi*. İstanbul: Alkım Yayınevi.
- Erdoğan, M. (2009). *İlköğretim 2. Kademe Beden Eğitimi Ders Programının Değerlendirilmesine İlişkin Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görüşleri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kırıkkale.
- Gökgöz, E. A. (2014). *İlkokul Eğitiminin Kalitesini Artırmada Okul-Aile İşbirliği ve Okul Sosyal Hizmeti*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Yalova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yalova.
- Güneş, A. (2004). *Okullarda Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Gürbüz, S. ve Şahin, F. (2015). *Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri*. İstanbul: Seçkin Yayıncılık.
- Güven, Ö. ve Yıldız, Ö. (2013). Sınıf Öğretmenlerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinden Beklentileri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 22(2), 525-538.
- Hazar, M. (2000). *Beden Eğitimi ve Sporda Oyunla Eğitim*. Ankara: Saray Yayıncılık.
- Huizinga, J. (1995). *Homo Ludens. Oyunun Toplumsal İşlevi Üzerine Bir Deneme* (çev. M.A. Kılıçbay). İstanbul: Ayrıntı Yayınevi. (Eserin orijinali 1938'de yayımlandı).
- Kadim, M. (2012). *Okul Öncesi Öğretmenlerinin Oyun Öğretimine İlişkin Öz-Yeterliklerinin İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.
- Kangalgil, M. (1999). *İlköğretim Okullarında Görev Yapan Sınıf Öğretmenlerini Beden Eğitimi Dersine İlişkin Görüşleri (Sivas İli Örneği)*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sivas.

- Karasar, N. (1999). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Yayınevi.
- Kazu, H. ve Aslan, S. (2014). Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinin Birinci Sınıf Öğretmenlerinin Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi (Elâzığ İli Örneği). *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 24(1), 49-63.
- Keskin, A. (2009). *Oyunların Çocukların Çoklu Zekâ Alanlarının Gelişimine Etkisi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Kıldan, A. O. (2001). *Oyunun Çocukların Gelişim Özelliklerine Etkisi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Kılıç, M. (2014). *İlkokul Beden Eğitimi ve Spor Programının Sınıf Öğretmenleri ve Beden Eğitimi Öğretmenleri Tarafından Değerlendirilmesi (Şahinbey/Gaziantep Örneği)*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Zirve Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.
- Kışalı, N. F. (1999). *İlköğretimde Beden Eğitimi ve Spor Derslerinin Uygulanabilirliği (Samsun İli Örneği)*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
- Koçyiğit, S., Tuğluk, M. N., Kök, M. (2007). Çocuğun Gelişim Sürecinde Eğitsel Bir Etkinlik Olarak Oyun. *KKEFD/JOKKEF*, 16, 324-342.
- Kul, M. (2008). *Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sorunları ve Performanslarına Etkisi*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- Kurt, Y. ve Taşkaya, S. M. (2007). *Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersinde Karşılaştıkları Sorunlar ve Çözüm Önerileri*. 5. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, Adana Çukurova Üniversitesi.
- Mamak, H. (2012). İlköğretim Okullarında Beden Eğitimi ve Spor Derslerinin Amaçlarına Ulaşma Düzeyini Etkileyen Faktörler. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 14, 109-115.
- MEB. (2007). *Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Duygusal Gelişim*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.

- MEB. (2009). *Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Oyun Etkinliği-I*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- MEB. (2011). *Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Okul ve Çocuk*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- MEB. (2012). *Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretim Programı*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- MEB. (2018). *Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Öğretim Programı*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Mengütay, S. (1991). *Okulöncesi ve İlkokullarda Beden Eğitimi ve Spor*. İstanbul: Baskı Tekel Ambalaj Fabrikası.
- Kılıç, M. (2014). *İlkokul Beden Eğitimi ve Spor Dersi Programının Sınıf Öğretmenleri ve Beden Eğitimi Öğretmenleri Tarafından Değerlendirilmesi (Şahinbey/Gaziantep Örneği)*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Zirve Üniversitesi, Gaziantep.
- Navdar Özkan, A. (2017). *Sınıf Öğretmenlerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinin Öğretim Süreciyle İlgili Görüşleri (Rize İli Örneği)*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Rize.
- Ocak, Y. ve Tortop, Y. (2006). *Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Derslerine İlişkin Genel Görüşleri ve Beden Eğitimi Derslerini Yürütürken Karşılaştıkları Sorunları*. 9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Muğla.
- Öncü, E. ve Güven, Ö. (2011). *Beden Eğitimi Dersine Yönelik Ana-Baba Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi*. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi Vve Spor Bilimleri Dergisi*, 5(3).
- Öngen, D. (1991). *Okul Öncesi Çağdaki Çocukların Oyun Konusundaki Toplumsal-Bilişsel Davranış Örüntüleri İle Oyun Materyalleri Arasındaki İlişki*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Özdamar, K. (1999). *Paket Programlar İle İstatistiksel Veri Analizi 1*. Eskişehir: Kaan Kitabevi.

- Özdenk, Ç. (2007). *6 Yaş Grubu Öğrencilerinin Psikomotor Gelişimlerinin Sağlanmasında Oyunun Yeri ve Önemi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.
- Özdoğan, B. (2004). *Çocuk ve Oyun*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Özkan, M., Pepe, K., Eraslan, M., Kaya, N. (2014). *İlkokullarda Uygulanan Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersinin Sorunlarının Araştırılması*. 7.Ulusal Spor Bilimleri Öğrenci Kongresi, Karaman
- Özşaker, M. ve Orhun, A. (2005). *İlköğretim Okullarında Beden Eğitimi Dersinin Amaç Ve İçeriğine İlişkin Sorunlar*. 4. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, Bursa.
- Pehlivan, Z., Dönmez, B., Yaşat, H. (2005). Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Görüşleri. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 10(3), 51-62.
- Pehlivan, Z., Dönmez, B., Yaşat, H. (2009). Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Görüşleri. *Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi*. Ankara: Sim Matbaacılık.
- Pulur, A. ve Ocak, Y. (2006). *Beden Eğitimi Öğretmenlerinin, Beden Eğitimi Derslerinin İşlenişindeki Tutum ve Davranışlarının Araştırılması*. 9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Muğla.
- Saydam, R. (2003). *İlköğretim Okulu I ve II. Devre Müzik Eğitiminde Eğitimci Sorunu*. Cumhuriyetimizin 80. Yılında Müzik Sempozyumu, İnönü Üniversitesi, Malatya.
- Senemoğlu, N. (1997). *Gelişim, Öğrenme ve Öğretim: Kuramdan Uygulamaya*. Ankara: Spot Matbaacılık.
- Sevinç, M. (2009). *Erken Çocukluk Gelişimi ve Eğitiminde Oyun*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları
- Sönmez, G. (1989). *İlkokullarda Beden Eğitimi Ve Spor Uygulamaları İle İlgili Sorunlar*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Sönmez, V. ve Alacapınar, G. F. (2017). *Örneklendirilmiş Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Anı Yayıncılık.

- Sunay, Y. ve Sunay, H. (1996). Lise Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersinde Beklentilerin Gerçekleşme Düzeyi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(4), 35-53.
- Şentürk, U., Yılmaz, A., Gönener, U. (2015). Sınıf Öğretmenlerinin Oyun Ve Fiziki Etkinlikler Dersi İle İlgili Görüş ve Uygulamaları. *Spor Yönetim ve Bilgi Teknolojileri Dergisi*, 10(2).
- Şimşek, S. (1998). *İlköğretim 8. Sınıf Beden Eğitimi Dersinin Öğrencilerin Psikomotor Gelişimine Katkısı Konusunda Beden Eğitimi Öğretmenleri ve Öğrencilerin Görüşleri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.
- Şimşek, T. (2004). *İlköğretimde Drama Kuramsal Bilgiler ve Uygulama Örnekleri*. İstanbul: Suna Yayıncılık.
- Şirin, E. F. ve Bozkurt, İ. (2005). *İlköğretim Okullarında Görev Yapan Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersi İle İlgili Tutum ve Uygulamaları*. 4. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, Bursa.
- Tamer, K. ve Pulur, A. (2001). *Beden Eğitimi ve Sporda Öğretim Yöntemleri*. Ankara: Kozan Ofset Yayıncılık.
- Taşmektepligil, Y., Yılmaz, Ç., İmamoğlu, O., Kılıcıgil, E. (2006). İlköğretim Okullarında Beden Eğitimi Ders Hedeflerinin Gerçekleşme Düzeyi. *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4, 139-147.
- Topkaya, İ. (2004). *Oyun, Beden Eğitimi ve Spor Öğretiminin Eğitsel Temelleri*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Topkaya, İ. (2013). *İlkokullarda (1-4. Sınıf) "Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Öğretimi"*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Tortop, Y. (2005). *Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Dersi Eğitsel Oyun Uygulamaları*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afyon.
- Tortop, Y. ve Ocak, Y. (2010). Sınıf Öğretmenlerinin Eğitsel Oyun Uygulamalarına Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi. *On Dokuz Mayıs Üniversitesi Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 1(1).

- TTKB. (2018). İlköğretim Kurumları (İlkokul-Ortaokul) Haftalık Ders Çizelgesi (2018-2019 Eğitim Öğretim Yılında Uygulanacak). Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Ulu, N. (2016). *Evaluation Of Classroom Teachers' Confidence For Teaching Game And Physical Activity Course*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara.
- Yaylacı, F. (1998). İlköğretim Okulları Beden Eğitimi Dersi Öğretim Programının Değerlendirilmesi. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 1, 95-106.
- Yenal, T.H., Çamlıyer, H., Saracaloğlu, S.A. (1999). İlköğretim İkinci Devre Çocuklarında Beden Eğitimi ve Spor Etkinliklerinin Motor Beceri Ve Yetenekler Üzerine Etkisi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4(3), 15-24.
- Yenal, T.H., İra, N., Çalışır, S. E., Aycan, N., Aycan, Ş. (2006). *İlköğretim Okullarında Görev Yapan Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Görüşleri (Muğla-Aydın İl Merkezi Örneği)*. 9. Uluslar Arası Spor Bilimleri Kongresi, Muğla.
- Yılmaz, U. (2018). *Beden Eğitimi Ve Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi ve Fiziksel Aktivite Engellerine İlişkin Algılarının Değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Antalya.
- Yon, K. (2018). *İlkokul 4. Sınıf Oyun ve Fiziki Etkinlikler Derslerinin Öğrenci Fiziksel Aktivite Düzeyi Öğretmen Davranışı ve Ders İçeriği Açısından İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Mersin.
- Yükseköğretim Kurumu. (2018). Yeni Öğretmen Yetiştirme Lisans Programları. Sınıf Öğretmenliği Lisans Programı.

EKLER

EK 1: Araştırma Anketi

**İYUN VE FİZİKİ ETKİNLİK DERSİNE YÖNELİK
ÖĞRETMEN GÖRÜŞÜ ANKET FORMU**

Sayın Meslektaşım,

Bu anket sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlik dersine yönelik görüşlerinin incelenmesi amacıyla hazırlanmıştır. Anket formu beş bölümden oluşmaktadır. I. Bölümde kişisel bilgilere ilişkin maddeler, II. Bölümde oyun ve fiziki etkinlikler dersinin planlanmasına yönelik maddeler, III. Bölümde oyun ve fiziki etkinlikler dersinin uygulanmasına yönelik maddeler, IV. Bölümde oyun ve fiziki etkinlikler dersinin değerlendirilmesine yönelik maddeler, V. Bölümde ise oyun ve fiziki etkinlikler dersi mesleki öz-yeterliklere ilişkin maddeler yer almaktadır. Maddelerde, size en uygun olan seçeneği işaretlemeniz yeterli olacaktır. Vereceğiniz bilgiler bu araştırma için kullanılacak ve tamamen gizli tutulacaktır. Bu çalışmaya gönüllü olarak katıldığınız ve sorulara samimi yanıtlar verdiğiniz için teşekkür ederim.

Giresun Üniversitesi

Yüksek Lisans Öğrencisi

İbrahim UZUN

I. BÖLÜM

Cinsiyetiniz: () K () E

Kıdem Yılı: () 5 yıl ve daha az () 6-10 yıl () 11-15 yıl () 16-20 yıl () 21 yıl ve üzeri

Mezun Olunan Fakülte: () Eğitim Fakültesi () Diğer Fakülteler () Meslek Yüksek Okulu

II. BÖLÜM	Kesinlikle Katılıyorum	Katılıyorum	Kararsızım	Katılmıyorum	Kesinlikle Katılmıyorum
Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersini Planlamaya İlişkin Görüşler					
1. Oyun ve fiziki etkinlikler dersi, çocukların fiziksel-psikomotor gelişim alanlarını olumlu yönde etkiler.	()	()	()	()	()
2. Oyun ve fiziki etkinlikler dersi, çocukların sosyal-duygusal gelişim alanlarını olumlu yönde etkilemez.	()	()	()	()	()
3. Oyun ve fiziki etkinlikler dersi, çocukların zihinsel gelişimini olumlu yönde etkiler.	()	()	()	()	()
4. Oyun ve fiziki etkinlikler dersi, çocukların dil gelişimini olumlu yönde etkiler.	()	()	()	()	()
5. Oyun ve fiziki etkinlikler dersi planlanırken, öğrencilerin yaş grubuna göre ilgi, ihtiyaç ve gereksinimleri dikkate alınmamalıdır.	()	()	()	()	()
6. Oyun ve fiziki etkinlikler dersi planlanırken, oyun her iki cinsiyet grubu için de uygun olmalıdır.	()	()	()	()	()
7. Oyun ve fiziki etkinlik dersi için mekanın önemi yoktur.	()	()	()	()	()
8. Oyun etkinlikleri planlanırken eğitim verilen bölgenin kültürel yaşamına önem verilmelidir.	()	()	()	()	()
9. Oyun ve fiziki etkinlik dersi için okul tarafından yeterli araç-gereç yardımı alamıyorum.	()	()	()	()	()
10. Oyun ve fiziki etkinlikler dersinin kazanımları öğrencilerin düzeyine uygun değildir.	()	()	()	()	()
11. Fiziksel etkinlik kartlarında belirtilen oyunlar, her bölgenin fiziki koşullarına uygun değildir.	()	()	()	()	()

III.BÖLÜM		Kesinlikle Katılıyor	Katılıyor	Kararsız	Katılmıyor	Kesinlikle Katılmıyor
Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersini Uygulamaya İlişkin Görüşler						
12.	Oyun etkinlikleri sırasında grup oluşturulması gerektiğinde seçim öğrencilere bırakılmalıdır.	()	()	()	()	()
13.	Oyun etkinlikleri esnasında kuralcı bir tutum sergilenmelidir.	()	()	()	()	()
14.	Fiziksel etkinlik kartları sık sık kullanılmalıdır.	()	()	()	()	()
15.	Dersin amacı gerçekleştirilmesi için oyun alanının yeterliliği önemli değildir.	()	()	()	()	()
16.	Sınıf mevcudu oyun ve fiziki etkinliklerin tam olarak uygulanmasını zorlaştırır.	()	()	()	()	()
17.	Fiziksel etkinlik kartlarını ders işleme sürecinde kullanmıyorum.	()	()	()	()	()
IV.BÖLÜM		Kesinlikle Katılıyor	Katılıyor	Kararsız	Katılmıyor	Kesinlikle Katılmıyor
Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersini Değerlendirmeye İlişkin Görüşler						
18.	Oyun ve fiziki etkinlikler dersi sonrasında öğretmen öz değerlendirme yapmalıdır.	()	()	()	()	()
19.	Oyun ve fiziki etkinlikler dersi sonrasında, tüm öğrenciler ayrı ayrı değerlendirilmemelidir.	()	()	()	()	()
20.	Ders sonunda oynatılan oyunun öğrencinin gelişim düzeyine uygun olup olmadığı değerlendirilmelidir.	()	()	()	()	()
21.	Oyun ve fiziki etkinlikler dersi sonrasında, oyunun önceden planlanan amaçlara ulaşip ulaşmadığı kontrol edilmemelidir.	()	()	()	()	()
22.	Oyun ve fiziki etkinlikler dersi sonrasında öğrencilere, oyun sırasında hoş vakit geçirip geçirmediikleri sorulmalıdır.	()	()	()	()	()
23.	Oyun ve fiziki etkinlik dersinde not vermek önemli olmamalıdır.	()	()	()	()	()
V.BÖLÜM		Kesinlikle Katılıyor	Katılıyor	Kararsız	Katılmıyor	Kesinlikle Katılmıyor
Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersi Mesleki Öz-Yeterliliklere İlişkin Görüşler						
24.	Oyun ve fiziki etkinlikler dersini gerçekleştirebilmek için yeterli seviyede bilgi ve beceri birikimine sahip olduğumu düşünüyorum.	()	()	()	()	()
25.	Oyun ve fiziki etkinlikler dersini uygularken hareketlerin gösterilmesi (model olma) konusunda kendimi yeterli hissetmiyorum.	()	()	()	()	()
26.	Eğitim verdiğim yaş grubunun gelişim özelliklerine uygun yeterli sayıda oyun bilmiyorum.	()	()	()	()	()
27.	Oyun ve fiziki etkinlikler dersi ile ilgili yapılan araştırmalar, yayınlanan kitaplar ve dergiler takip edilmelidir.	()	()	()	()	()
28.	Oyun ve fiziki etkinlik dersi ile ilgili hizmet içi eğitim sayıları yeterlidir.	()	()	()	()	()
29.	Oyun ve fiziki etkinlik dersine yönelik üniversite de verilen derslerin içeriği yeterli değildir.	()	()	()	()	()
30.	Fiziksel etkinlik kartları hakkında bilgi sahibi değilim.	()	()	()	()	()

Anket sona ermiştir. Katkılarınız için teşekkür ederim...

DM

EK 2: Araştırma İzni

T.C.
KARS VALİLİĞİ
İl Millî Eğitim Müdürlüğü

Sayı : 91782061-605.01-İl.5301340
Konu: Yüksek Lisans Tez Çalışması

13.03.2018

VALİLİK MAKAMINA
KARS

Giresun Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı Sınıf Eğitimi Tezli Yüksek Lisans öğrencisi İbrahim UZUN'un "Sınıf Öğretmenlerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersine Yönelik Görüşleri" konulu tez çalışmasını İlimiz Merkez ve ilçelerdeki ilkokullarda Görev Yapan Sınıf Öğretmenlerine uygulanması Giresun Üniversitesi Rektörlüğü Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı'nın 21.02.2018 tarihli ve 10377 sayılı yazılarında belirtilmektedir.

Yüksek Lisans Tez Çalışması ile ilgili Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersine Yönelik Öğretmen Görüşü Anket Formu 2017/25 nolu Genelgesi gereğince oluşturulan komisyon tarafından incelenmiş olup, çalışmanın eğitim öğretimi aksatmadan, okul yönetiminin gözetiminde, gönüllülük esasına dayalı olarak İlimiz Merkez ve ilçelerdeki ilkokullarda Görev Yapan Sınıf Öğretmenlerine 2017-2018 eğitim öğretim yılında, Müdürlüğümüzce mühürlenmiş anket formlarının uygulanmasını ve sonucunun CD ortamında Müdürlüğümüz Strateji Geliştirme Şubesine teslim edilmesi Müdürlüğümüzce uygun görülmektedir.

Makamlarınızca da uygun görülmesi halinde olurlarınıza arz ederim.

Gökhan ALTUN
İl Millî Eğitim Müdürü

OLUR
13.03.2018

Mehmet Halis AYDIN
Vali a.
Vali Yardımcısı

ÖZ GEÇMİŞ

1992 yılının Ocak ayında Ordu’da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimlerini Ordu’da tamamladı. Lisans öğrenimini de Giresun Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Bölümünde tamamladı. 2015 yılının Eylül ayında kabul edildiği, Giresun Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı Sınıf Öğretmenliği Tezli Yüksek Lisans programında öğrenimini sürdürmektedir.

Şubat 2016’da Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yapılan atama sonucunda Kars ili Merkez ilçesinin Maksutçuk köyünde bulunan Maksutçuk İlkokulu’na atanmıştır. Birleştirilmiş sınıflarda eğitim vermektedir. Ayrıca 2012-2016 yılları arasında ulusal basketbol hakemliği de yapmıştır.

Bilimsel alanda çalışmalar da yapmaktadır. Sınıf öğretmenliği alanında makalesi ve bildirisi bulunmaktadır.